Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 101 (1851) ♦ Субота, 30 травня 1998 року ♦ Ціна договірна

А тепер ніхто платити не буде

Міністр фінансів Ігор Мітюков на засіданні уряду заявив про необхідність введення з 1 липня цього року повної оплати населенням вартості житлово-комунальних послуг. Це, вважає міністр, зумовлено необхідністю скорочення витратної частини держбюджету для зниження його дефіциту до 2,5 процента від ВВП.

(Закінчення на 2-й стор.).

А може, вже почалася війна?

Світ дочекався. На його карті з'явилася нова ядерна держава, що оголосила про своє приєднання до ядерного клубу п'ятьма підземними вибухами. І з огляду на інформацію, здобуту супутниками-розвідниками США, це лише початок. Схоже, у Пакистані тривають приготування до нових ядерних випробувань.

Песимісти схильні вважати, що Індія та Пакистан упритул наблизилися до можливості початку ядерної війни. Ситуація така серйозна, що глави майже всіх міжнародних організацій, а також держав, у тому числі й України, однозначно засудили дії Пакистану та Індії і закликали обидві країни негайно розпочати мирні переговори.

(Закінчення на 7-й стор.).

Атомна енергетика в небезпеці

6

До Ялти «неформально»

Президент України Леонід Кучма провів телефонну розмову з Президентом Росії Борисом Єльциним.

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», під час розмови глави держав підтвердили свій намір провести 20 червня цього року в Криму неформальну зустріч «без краваток». Вони обговорили стан двосторонніх відносин, порушили низку питань, що становлять взаємний інтерес, висловили впевненість, що українсько-російські відносини зміцнюватимуться.

Белетристи над прірвою

Коментар

Якщо Кабінет міністрів і Національний банк України вдаються до спільної заяви, у якій ідеться про те, що «в цілому фінансове становище є контрольованим, про що свідчить дотримання затвердженого рівня дефіциту держбюджету», то це скоріше усього може означати: ситуація «в цілому» неконтрольована. Наприклад, чого варті запевнення про дотримання затвердженого рівня дефіциту бюджету?

Симптоматичним є вже те, що йдеться саме про затверджений рівень дефіциту, тобто не більш як 3,3 відсотка від ВВП, а не про широко розрекламовані зміни до держбюджету, що передбачають 2,5-відсоткову дефіцитність. За словами міністра фінансів Ігоря Мітюкова, для цього витратну частину бюджету потрібно скоротити на 3,3 млрд. грн.

(Закінчення на 2-й стор.).

Анастасія

11

ПРОФЕСІОНАЛ

Боснія і Герцеговина. Табір біженців Батнога. Листопад 1994 р.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Саме цими днями лаври для Сашка були дуже доречні. Адже урочистість почестей нашому фотокореспонденту Олександрові Клименку з нагоди відкриття його персональної виставки злилася з ейфорією ще двох свят — п'ятиріччям Інституту журналістики при столичному Держуніверситеті імені Т. Шевченка та Днем Києва.

9

Експозицію фоторобіт розмістили у галереї на території інституту-іменинника. А директор навчального закладу Анатолій Москаленко став першим гостем виставки, який привітав колишнього випускника київської журналістської альма-матер.

(Закінчення на 9-й стор.).

Спробуй і виграй!

Шановні читачі!

Нагадуємо, що для оформлення передплати на друге півріччя 1998 року залишилися лічені дні. Це треба зробити до 10 червня. Поспішіть! Інакше залишитеся без доброго порадника, помічника, орієнтира у складному сучасному житті.

Передплата-98

У «Обрію» — надійний екіпаж

Онуки Анастасії Іжик з нетерпінням чекали на бабусин приз — підлітковий велосипед «Обрій». Його запропонував для читацької лотереї «ГУ» Львівський мотозавод. На його продукції — від «Зайки» до мопеда — зростало не одне покоління. Анастасія Іванівна —пенсіонерка, їй уже за сімдесят, та це перший у її житті виграш. Зате родинними «обріями» може пишатися — поставила на ноги, дала освіту трьом синам і чотирьом донькам, дарма, що виростали вони у віддаленому гірському селі Нижнє Висоцьке.

Нині виховують 17 онуків. Улітку бабусина хата перетворюється на базу відпочинку. Цього разу онуки особливо квапитимуться на канікули — треба ж «обкатати» бабусин приз. А оскільки Анастасія Іжик —наша постійна читачка, сподіваємося, що їй поталанить і в наступних розіграшах.

Ящик львівського пива ще вранці був у виробника —фірми «Колос», а ввечері його отримав у Івано-Франківську призер — адвокат Микола Гусак. Приємний спогад про Львів — місто студентської юності. Пан Микола не квапився додому, щоб чимшвидше дегустувати пиво. Як правник і постійний читач газети висловив свою критичну точку зору щодо аморфності влади різних рівнів, що спричинює масову безвідповідальність.

(Закінчення на 3-й стор.).

P. S.

❍ З 1 червня ц. р. в Україні буде підвищено на 18% тарифи на газ для населення.

❍ Кабінет міністрів виділив Державному комітету з матеріальних резервів 27 млн. грн. на закупівлю вугілля до держрезерву.

❍ У Дніпропетровській області град повністю знищив 250 га посівів цукрового буряку.

Фотофакт

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Парламентська хроніка

У кого нерви міцніші

Вечірнє засідання 28 травня

Без великого ризику помилитися можна було спрогнозувати, що й цього разу вибори Голови Верховної Ради результативними не будуть. До речі, доводиться знову й знову нагадувати: йдеться про обрання саме Голови Верховної Ради, а не «спікера». Вже тому, що ні в Регламенті, за яким працює ВР, ні в Конституції немає такого терміну. Отже, журналістам, а тим більше депутатам українського парламенту, варто було б мати більше національної гордості і не «спікати» знічев'я. Самі шануймося, щоб сподіватися на шанування від інших...

Представники фракцій та позафракційні одержали можливість висловити свою позицію щодо трьох кандидатів. Обстоюючи корпоративні інтереси, вони у виразах себе не обмежували, нерідко доходячи межі дозволеного. Взаємні звинувачення, зрозуміло, не сприяли виробленню навіть мінімальної узгодженої позиції щодо кандидатури на посаду Голови. Навпаки — спротив набув необоротного характеру, що й виявилось у ході голосування. Із 443 зареєстрованих депутатів бюлетені одержали 214, а голосували... 176 депутатів. Це й дало підставу лічильній комісії винести ухвалу — визнати вибори як такі, що не відбулися.

Отже, і третю спробу визначитися шляхом голосування провалено. Це наводить на певні висновки. Протистояння щоразу складається у доволі просту формулу, де індикатором є небажання домовитися. Ліві щоразу настійно висувають кандидатуру Петра Симоненка, праві, не називаючи альтернативної, тричі «валять» лідера лівих. І все тим само способом — неучастю в голосуванні. Обидві сторони випробовують, у кого нерви міцніші.

Іван ДМИТРЕНКО.

Затяжні бої позиційного характеру

Ранкове засідання 29 травня

Обрання Голови Верховної Ради нині постійно у центрі уваги і сесійного залу, і громадськості. І хоча засідання розпочалося з пропозиції у вівторок заслухати уряд і поєднати ці слухання з пошуком розв'язання проблем шахтарів, усе ж у підтексті звучало: давайте обирати Голову. Щоправда, вносилася пропозиція дати можливість виступити з сесійної трибуни шахтарям, які нині пікетують адміністрацію Президента.

Проте цей день було позначено серйозною нетерпимістю депутатів один до одного. З трибуни лунали інколи образливі вислови. Лідери фракції Прогресивної соціалістичної партії привернули увагу до проблеми 15 депутатів, чиї справи — на розгляді у Верховному суді. Зокрема, пропонувалося заслухати голову Центральної виборчої комісії і голову Верховного суду щодо депутатських повноважень. Водночас прогресивні соціалісти хотіли навіть створити слідчу комісію, щоб з'ясувати, хто дозволив цим депутатам, справи про вибори яких розглядаються в судах, прийняти присягу.

Ще одне «полінце» в кострище підкинув Віталій Журавський, який запропонував тритижневий депутатський заробіток перерахувати у фонд шахтарям. Проте жодна з пропозицій не набрала необхідної кількості голосів. Навіть — працювати у вихідні для обрання Голови Верховної Ради.

Проте, врешті, було названо імена кандидатів на цю посаду: Володимира Філенка, Михайла Ратушного, Петра Симоненка, Івана Зайця, Олександра Бандурки, Леоніда Кравчука. Позапартійний, член фракції прогресивних соціалістів Микола Габер висунув свою кандидатуру.

Щоправда, Михайло Ратушний взяв самовідвід. Отож у роботі сесії настала перерва до вівторка.

Володимир КОРОЛЮК.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

У номер

Консультації завершено

Учора в Бонні завершилися перші українсько-німецькі консультації, участь у яких брав Президент України Леонід Кучма. Обговорено перспективи двостороннього економічного, фінансового, військового, наукового, гуманітарного співробітництва. Окремим рядком переговорів було спільне виробництво військово-транспортного літака АН-70. Президента супроводжувала велика група представників українського уряду.

А тепер ніхто платити не буде

(Початок на 1-й стор.).

І. Мітюков також заявив, що уряд готовий вжити відповідні заходи з соціального захисту непрацездатних і малозабезпечених верств населення у зв'язку з підвищенням тарифів на житлово-комунальні послуги.

За час, який минув після останнього підвищення тарифів, відзначив міністр, відбулося зниження рівня оплати населенням житлово-комунальних послуг з 80 до 60 відсотків. У зв'язку з цим у 1998 році для покриття різниці між тарифами на такі послуги та їх фактичною вартістю із держбюджету необхідно виділити 1,6 млрд. грн., тоді як передбачено лише 800 млн. грн., повідомляє «Інтерфакс-Україна».

ЗАЯВА
Кабінету міністрів України та Національного банку України щодо ситуації на фінансовому та грошово-кредитному ринку

Кабінет міністрів України і Національний банк України, здійснюючи економічні реформи, вживають конкретних заходів, спрямованих на забезпечення стабільності фінансового ринку та національної грошової одиниці, відстежують ситуацію на світовому фінансовому ринку.

Нинішній стан фінансового ринку країни залишається складним, на що негативно впливають як внутрішні, так і зовнішні фактори. Проте в цілому фінансове становище контрольоване, про що свідчить дотримання затвердженого рівня дефіциту державного бюджету і прогнозованого показника інфляції, підтримання курсу гривні в межах валютного коридору, стабілізація обсягів виробництва валового внутрішнього продукту, своєчасне обслуговування зовнішніх зобов'язань.

Разом з тим події, що відбуваються на фінансових ринках інших країн, зокрема в Росії, вимагають вживання дієвих заходів з метою запобігання загостренню фінансової ситуації в Україні.

Для цього передусім проводиться робота для удосконалення бюджетної і податкової політики, впорядкування державних витрат, раціоналізації і консолідації бюджетних видатків.

Сьогодні, зокрема, Кабінет міністрів України розглянув проект змін до Закону України «Про державний бюджет України на 1998 рік», яким передбачається істотне зменшення дефіциту державного бюджету. На розгляд Верховної Ради України подано пакет законопроектів, спрямованих на розширення бази оподаткування і збільшення на цій основі доходної частини бюджету.

Національним банком України встановлено жорсткіші умови рефінансування комерційних банків, посилено контроль за їх діяльністю, підвищено розмір облікової ставки.

Ведуться переговори з міжнародними фінансовими організаціями з метою отримання на пільгових умовах коштів для обслуговування потреб економіки і дефіциту державного бюджету.

Кабінет міністрів України і Національний банк України заявляють, що і надалі проводитимуть вичерпні й адекватні спільні дії для забезпечення стабільності на фінансовому і грошово-кредитному ринках країни як основної умови підтримання макроекономічної стабілізації, продовження структурних реформ, недопущення зниження рівня доходів населення.

Коментар

Белетристи над прірвою

(Початок на 1-й стор.).

Але все це схоже на звичайну белетристику, оскільки дозволимо собі нагадати: за результатами першого кварталу не те що не вдалося хоча б трохи знизити дефіцитність, а навпаки — прогнозну цифру дефіциту у 3,3 відсотка було перекрито більш як удвічі (на 1,4 млрд. грн.). А виконання доходної частини бюджету становило лише 60 відсотків. Може, з того часу ситуація змінилася на краще? Коли б так. Як зазначив голова Державної податкової адміністрації Микола Азаров, станом на 1 травня 1998 року недоїмка консолідованого бюджету становила 4,895 млрд. грн., на 10 травня — 5,2 млрд. на 20 травня — сягнула 6,1 млрд. грн. При цьому Микола Азаров додав, що доходна частина держбюджету виконується ще гірше. Тож, не маючи відповідних доходів, можемо сміливо скорочувати і витрати. До того ж, більш як на плановані Мінфіном 3,3 млрд. грн., оскільки за багатьма статтями бюджетні зобов'язання все одно не будуть виконані.

Рятувати ситуацію уряд вже давно намагається шляхом масованих запозичень на зовнішніх фінансових ринках. Проте це скоріше всього нагадує відтягування візиту до зубного лікаря — хоч зуб і надокучає, але пацієнт боїться неминучого сильнішого болю. Тож тільки протягом 1 кварталу 1998 року Мінфін на зовнішніх ринках запозичив 1 млрд. дол. США і змушений буде сплатити за ними близько 400 млн. дол. відсоткових. Як ми і зазначали тиждень тому (22 травня), історія світових фінансових криз свідчить: саме такий розвиток подій є типовим, а його звичайне завершення — масштабна криза з обвальною девальвацією. Тому криза на російському фінансовому ринку (коли доходність російських державних цінних паперів зросла вдвічі і сягнула 80 відсотків річних, а курс рубля став загрожувати виходом із встановленого коридору, що змусило Центробанк Росії вдатися до безпрецедентного збільшення облікової ставки — з 50 до 150 відсотків річних) лише підсилила загальне очікування фінансової кризи в Україні. Це змусило Нацбанк України також переглянути облікову ставку (до того ж, вдруге за останні 10 днів, чого не спостерігалося вже давно), збільшивши її до 51 відсотка (до 21 травня вона становила 41 відсоток). До речі, востанне на рівні 51 відсотка облікова ставка була ще у травні 1996 року, проте на той час спостерігалася протилежна тенденція — облікова ставка весь час знижувалася, щоб урешті-решт сягнути 12 відсотків. Нині маємо іншу картину. Мета збільшення облікової ставки очевидна: Нацбанк намагається утримати на ринку облігацій внутрішньої державної позики нерезидентів, котрі на сьогодні заповнюють його приблизно на 80 відсотків та здатні, за словами голови НБУ Віктора Ющенка, вивести з нього більш як 2,7 млрд. грн. Якщо врахувати й без того значні проблеми з поповненням доходної частини бюджету та необхідністю вчасно сплачувати за попередніми кредитами, то ситуація більш як загрозлива. Проте, з другого боку, надто високі процентні ставки стримують економічний розвиток. Отже, в даному випадку йдеться про порятунок чи не єдиної української цінності — стабільної гривні. Та схоже, що ми лише почали шлях над фінансовою прірвою.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

ЗАЯВА фракції Соціалістичної і Селянської партій «Лівий центр» у Верховній Раді України

Третій тиждень триває перша сесія Верховної Ради України чотирнадцятого скликання. Вона відбувається в умовах поглиблення всебічної кризи, що набирає ознак катастрофи.

Але склалася нестерпна ситуація: замість того, щоб невідкладно взятися за розв'язання гострих і болючих для людей проблем, Верховна Рада змушена непродуктивно займатися суто організаційними питаннями. Внаслідок неконституційного блокування роботи вищого законодавчого органу з боку фракцій Народно-демократичної партії, Народного Руху, Соціал-демократичної партії (об'єднаної), Партії зелених гальмується обрання Голови Верховної Ради.

Фракція соціалістів і селян звертає увагу виборців, що затягування роботи парламенту відбувається під контролем і з благословіння Президента та уряду України. Фракції народних демократів, рухівців, соціал-демократів, зелених, а в окремих випадках і прогресистів, усупереч вимогам Конституції і Регламенту, взяли на себе ганебну місію зриву роботи Верховної Ради. Головна мета їхніх дій — не допустити обрання голови парламенту з середовища лівих депутатів.

Комуністи, соціалісти і селяни проводять у парламенті чесну лінію, ми висунули і не знімали свого кандидата на Голову Верховної Ради. Супротивна ж сторона веде недостойні ігрища, висуваючи і знімаючи своїх кандидатів, вимагаючи, на порушення Основного Закону і Регламенту, так званого «пакетного» голосування, яке є за своєю суттю незаконним, завжди слугуватиме приводом шантажу і тиску обраного таким чином керівництва Верховної Ради. До того ж, передумовою такого «пакету» вони ставлять неможливість висунення на посаду голови представника лівих фракцій. Такі вимоги звучать найперше з середовища НДП, яка, незважаючи на незаконне використання владою всіх засобів впливу на виборах, зібрала в десять разів менше голосів, ніж депутати від лівих сил. Таким чином, ігнорується воля народу, шантажем впроваджується спроба зробити парламент сліпим знаряддям виконавчої влади.

Народ України повинен знати, чому президентська і урядова сторона так боїться приходу до керівництва парламенту здорових сил. Адже ситуація в економіці і соціальній сфері зайшла так далеко, що парламент вправі поставити питання про відповідальність і Президента, і виконавчої влади за результати їхньої діяльності. У всьому світі українська виконавча влада постає як недостойний взірець корупційного організму, який зімкнувся з кримінальним світом нерозривними узами. Ясна річ, ліве керівництво Верховної Ради, якби воно було обране, рішуче орієнтувало б парламент на подолання цих ганебних для демократичної держави явищ. Президент і уряд поставили за мету з допомогою слухняних і покірних їхній волі депутатських фракцій підкорити парламент інтересам зарубіжних фінансових кіл і внутрішніх олігархів, покінчити в зародку з українським парламентаризмом, насадивши модель автократичного управління державою. Ось у чому коріння сьогоднішніх змагань у Верховній Раді навколо посади її голови.

Депутатам є над чим працювати. Вимагають негайного уточнення показники державного бюджету, пов'язані з фінансуванням вугільної галузі, виплати зарплат гірникам. Те ж стосується багатомісячних невиплат пенсій, платні учителям, медикам, працівникам соціально-культурної сфери. Уже має бути в повному розпалі робота над бюджетною резолюцією та розпочинатися підготовка закону про державний бюджет на 1999 рік. Пильної уваги потребує паливно-енергетичний комплекс, житлово-комунальне господарство, яке потрібно уже сьогодні готувати до зими. Катастрофічна ситуація на селі. Недосіяно, недоорано, а те, що кинуто в землю, може бути не зібрано. У світлі цих викликів часу депутатам має бути не до політичних ігрищ. Та якраз цим і займається та частина парламенту, яка найбільш наближена до виконавчої влади. Об'єктивно вона підставляє уряд на вияв недовіри з боку Верховної Ради. Чи не завелика ціна політичним ігрищам, чи не роблять вони заручником цих ігрищ весь народ України?

Фракція соціалістів і селян заявляє рішучий протест проти блокування Верховної Ради з боку пропрезидентських фракцій з метою зірвати продуктивну роботу парламенту на початковій стадії його діяльності. Звертаємося до депутатів, які блокують роботу (особливо тих, кого під примусом, погрозами змусили ввійти до певної фракції або зобов'язують не брати бюлетенів), зрозуміти всю свою відповідальність за продовження нав'язаної лінії, яка заводить Верховну Раду в глухий кут.

Вважаємо, що своє слово з приводу такого ставлення окремих депутатів, які, виконуючи чужу волю, займають деструктивну позицію, мають сказати виборці, які віддали за них голоси. Ми готові на розумні компроміси, ми їх пропонуємо, ми здатні спільно працювати на благо України, але для цього парламент повинен об'єднати зусилля, відкинувши амбіції, шантаж та ультиматуми.

Правити має закон і тільки закон.

Оксана ТЕЛЕНЧІ, «Голос України»

У «Обрію» — надійний екіпаж

(Початок на 1-й стор.).

Приз «Солодкої акції» — відеомагнітофон «Панасонік» від львівської фірми «Світоч» отримала киянка, проектувальник одного із столичних інститутів Любов Олійник. Ось як може обернутися любов до кондитерських виробів цієї відомої фірми. Надія Кіліба, викладач господарського і фінансового права Івано-Франківського комерційного технікуму, передплачує «Голос України» з першого номера. Я була приємно здивована, коли в розмові вона почала згадувати публікації «від Адама і Єви», про які, можливо, забули й самі автори. Чимало публікацій вона використовує в своїй роботі, цитує на лекціях.

— Ваша газета — смілива, — каже Надія Антонівна. Багато корисного і потрібного черпнула з газети під час своєї виборчої кампанії — балотувалася в народні депутати в Івано-Франківському виборчому окрузі № 84.

Надії Антонівні особливо приємно було отримати приз від вітчизняного виробника — Львівської парфумерно-косметичної фабрики. Серед виробів, що їх надала в призовий фонд фабрика, чудові новинки — косметичні вершки і молочко «Едельвейс». Надія Антонівна вважає, що однією з причин загального занепаду в державі є недостатня підтримка вітчизняного виробника.

— Багато непотребу до нас завозять. Я покажу ці парфумерно-косметичні вироби нашим товарознавцям, проведу з ними бесіду. А студентів агітуватиму за передплату...

Миколаївський глиноземний може перетворитися на колос на глиняних ногах

Вітчизняний серіал під назвою «Приватизація Миколаївського глиноземного заводу» отримав нове продовження, коли 14 квітня Верховна Рада попереднього скликання прийняла постанову про зупинення виконання плану розміщення акцій цього АТ щодо продажу 31% акцій на комерційному конкурсі. 6 травня тоді ще Голова ВР О. Мороз надіслав в. о. голови Фонду держмайна О. Бондарю листа, в якому заявив про необхідність «зупинити розміщення акцій МГЗ на комерційному та некомерційному конкурсах до заслуховування доповіді Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації на сесії ВР нового скликання».

Підставою для такого кроку став звіт робочої групи з перевірки легітимності приватизації МГЗ, створений за розпорядженням голови Спеціальної контрольної комісії Верховної Ради О. Рябченка. Групу очолює народний депутат України тринадцятого скликання Валентин Недригайло.

Висновки, зроблені комісією, однозначні: всі етапи перетворення державного підприємства на орендне і далі в акціонерне супроводжувалися порушеннями чинного законодавства.

Організація орендарів МГЗ, створена 1992 року, спільно з фінансово-інвестиційним товариством «Фонд» заснували суб'єкт господарської діяльності — ВАТ «Миколаївський глиноземний завод». Серед засновників не було представників ні ФДМ, ні інших держструктур. Державне майно безкоштовно опинилося на балансі акціонерного товариства. Інформацію про випуск акцій ВАТ «МГЗ» не реєструвало і в пресі не публікувало, відкрита передплата на акції не проводилася, не було сформовано й передбачений установчими документами статутний фонд у 1 млрд. крб.

Прикметно, що ще під час створення організації орендарів договір про оренду так і не було підписано з боку Фонду держмайна, бо в ньому були відсутні положення про склад і вартість майна, а також обсяги та порядок сплати орендної плати. Досягти своєї мети — оренди цілісного майнового комплексу МГЗ орендарям удалося 1994 року за рішенням Вищого арбітражного суду України. В Спецкомісії ВР України вважають, що суд перевищив свої повноваження в частині спонукання до підписання між ФДМ і організацією орендарів додаткової угоди до договору майна на держпідприємства МГЗ, чим порушив вимоги законодавства, яке визначає угоду як добровільно укладений або підписаний документ і п. 1 Закону України «Про оренду майна державних підприємств та організацій», який не передбачає серед ініціаторів укладання договору оренди судові органи.

Звісно, що на такому стратегічно важливому об'єкті, де зіштовхнулися інтереси різних сил, непросто проходила й аудиторська перевірка. Спочатку за договором з ФДМ її у 1996 році здійснила фірма «Істина». Було встановлено факти недовраховування податків за бартерними угодами на суму 442 млрд. крб. і несплати податків у виплатах на закордонні відрядження на суму 10 млрд. крб., за якими порушено кримінальну справу стосовно посадових осіб заводу за статтею «Халатність». Президент України Л. Кучма доручив Генеральній прокуратурі перевірити результати аудиту...

Проте майже водночас ФДМ прийняв рішення провести додаткову перевірку фінансово-господарської діяльності МГЗ з допомогою харківської фірми «Міжнародна аудиторська служба», яка була постійним аудитором підприємства і представники якої (І. Богословська та С. Грабарчук) працювали в комісії з приватизації заводу. Результати другої перевірки істотно відрізнялися від першої і фактично спростовували їх.

За висновком харків'ян, помилки, які не відбито в балансі, здебільшого ліквідовано на момент завершення перевірки. Національний аудиторський комітет України відхилив усі підсумки аудиту фірми «Істина» і за основу взято висновок фірми «МАС». Нині Інну Богословську обрано народним депутатом України. Вона, як і раніше, солідарна з керівництвом МГЗ, заявляючи, що єдино законним є план розміщення акцій підприємства, яким передбачено продаж на некомерційному конкурсі під інвестиційні зобов'язання пакетами — 15,9 і 4%.

Спочатку в лютому 1998 року ФДМ мав намір провести комерційні конкурси з продажу 31% статутного фонду ВАТ «МГЗ». Такі наміри викликали заперечення з боку адміністрації, де вважають, що лише некомерційний продаж під інвестиційні зобов'язання може сприяти подальшому розвиткові підприємства. У ФДМ зважили на «критику з місць» і в квітні оголосили про нові плани щодо проведення некомерційних конкурсів з продажу 17% і 13% акцій. У власності держави закріплено 25%, у власності орендарів — 30,97% статутного фонду ВАТ «МГЗ». Але фактично керівництво заводу має змогу контролювати більш ніж 60 % акцій, якщо до вищеназваних цифр додати ще й пільговий пакет — 10,03% акцій.

Пам'ятаємо, ще у жовтні 1995 року Президент України Л. Кучма наказував тодішнім керівникам Мінпрому та ФДМ, щоб під час приватизації МГЗ за державою залишалося не менш як 50% акцій. 10 — 15% — трудовому колективу, решта — інвесторові, котрий вкладе кошти в реконструкцію підприємства. «Із розпорошенням народного добра час закінчувати», — заявляв він. Та життя, як виявилося, складніше за найсуворіші накази.

Відсутність послідовної політики приватизації МГЗ, сумніви щодо коректності визначення вартості стратегічного об'єкта привели до зупинення продажу акцій. Тим часом на МГЗ зношення основних виробничих фондів становить 60%, кредиторська заборгованість збільшилася до 122 млн. грн. Навколо Миколаївського глиноземного, як і раніше, концентруються інтереси кримінального світу, потенційних інвесторів і конкурентів, які прагнуть якщо не витіснити МГЗ з ринку, то послабити його зсередини, ставши його спільним співвласником.

За пакет 31% акцій найактивніше борються міжнародна компанія «TRANS WOLRD GROUP» і група компаній, що становлять інтерес для Саянського алюмінієвого заводу, одного з основних споживачів миколаївського глинозему.

У листопаді 1997 року МГЗ, СаАЗ і ТаджАЗ підписали угоду про співпрацю, якою передбачено готовність саянців фінансувати модернізацію МГЗ, а також Дніпровсько-Бузького порту. Про намір інвестувати в МГЗ близько 200 млн. доларів заявив і Інкомбанк.

Тепер долю МГЗ бере «в ручне управління» Верховна Рада України. Вірніше, її пропоновано це зробити. Ми наполягаємо на детальному і всеохоплюючому розслідуванні обставин перетворення державного підприємства на акціонерне товариство. Чи почують це народні депутати нового скликання, чи перейматимуться іншими, важливішими, на їхній погляд, проблемами?

Валентин НЕДРИГАЙЛО,
керівник робочої групи Спеціальної контрольної комісії з питань приватизації Верховної Ради України.

У номер

● *Миколаїв*

Конверсійні оберти «Брига»

Дедалі нових «конверсійних обертів» набирає АТ «Бриг», що не так давно працювало на «оборонку». Головний цивільний профіль, обраний колективом, — виробництво комплексів для переробки на крупу злакових культур, гречки, проса. Чимало міні-заводів, обладнаних продукцією «Брига», вже діють не лише в Україні, а й у Росії, Молдові, країнах Прибалтики. Остання новинка АТ — високопродуктивний і компактний агрегат сучасного покоління «РПУ-2», здатний виробляти щодоби 20 тонн круп. Подібні за рубежем хоча і є, та порівняно з виготовленим у Первомайську чи не вдесятеро дорожчі. Отож спеціалісти АТ сподіваються, що новинка швидко знайде попит на вітчизняному та зарубіжному ринках.

● *Рівне*

Будуть власні сірники

На Рівненщину прибули фахівці шведської фірми «Аронко» для здійснення шеф-монтажу обладнання на Березнівській сірниковій фабриці. Ці роботи, повідомив на прес-конференції генеральний директор лісогосподарського об'єднання «Рівнеліс» Микола Шершун, триватимуть 12 місяців.

Прогнозується випуск продукції на 16 млн. гривень на рік, чистий прибуток — майже 6 млн. грн.

● *Луганськ*

Під «лежачу» шахту гроші не течуть

Труна з написом «зарплата» біля входу до приміщення Луганської облдержадміністрації дохідливо ілюструє стан справ із виплатою платні гірникам. Та не виключено, що невдовзі поряд з'явиться ще одна домовина — із написом «вугільна галузь». У своїй заяві президія Луганської обласної ради підтримує справедливі вимоги страйкарів щодо відродження вугільної галузі, але зазначає, що зупинка роботи шахт ще більше ускладнює ситуацію. Усі органи державної влади, на думку авторів заяви, зобов'язані розробити і реалізувати державну програму виведення вугільної промисловості з кризи.

● *Одеса*

«Ернст Кренкель» врятував панамських моряків

Команда саме нашого судна «Ернст Кренкель», на якому повертаються додому учасники третьої української антарктичної експедиції, першою прийняла сигнал біди з панамського судна «Асклепіос». Його вже охопило полум'я, однак наші моряки швидко і вміло евакуювали всі 17 членів екіпажу. Невдовзі потерпілих передали на туніський військовий корабель. А «Ернст Кренкель» знову взяв курс до рідних берегів.

Людмила КОХАНЕЦЬ, «Голос України»

В Азовському морі навіки разом?

ПРО «КОНСТРУКТИВНУ та дружню атмосферу», яка супроводжувала візит до нашої країни міністра закордонних справ Росії Євгена Примакова, «ГУ» вже розповідав у попередньому номері. Повідомляв і про розбіжності в поглядах глав зовнішньополітичних відомств обох країн на принципові питання. Зокрема, міністри не знайшли спільної мови в темі делімітації морських кордонів в Азовському морі і Керченській протоці.

Не знайшли, і слава Богу: принципово позицію Бориса Тарасюка можна пишатися. Однак почуття закономірної гордості новим міністром не витісняє відчуття тривоги. Євген Примаков зустрічався і з главою держави, позиція якого у відстоюванні українських інтересів у переговорному процесі з Москвою, м'яко кажучи, дає мало підстав для пишання. Під час пам'ятного візиту Леоніда Кучми до Росії два президенти домовилися вважати Азовське море і Керченську протоку внутрішніми водами двох держав, якими вони начебто мають володіти спільно. Це підтвердив на прес-конференції у Києві і пан Примаков. Утім, тоді багато про що домовилися два президенти...

Про що домовився цього разу пан Кучма з російським гостем, сказати важко: як завжди, це становить «велику державну таємницю», яку народові, в тому числі парламентаріям, краще не знати. А так, про всяк випадок: «болтун — находка для шпиона». Але деякі припущення, даруйте, не зовсім втішні для національного «гонору», виникають: недаремно після київського гостювання пан Примаков пообіцяв «снизойти» до того, щоб особисто представляти великомасштабний договір у Держдумі. Що мала б означати ця «милість», наскільки достовірна інформація, що це — результат розмови «за дверима», де начебто вдалось умовити Леоніда Даниловича «з розумінням поставитися до проблеми Азовського моря і Керченської протоки», а заодно й переконати подати пакет чорноморських угод на ратифікацію до Верховної Ради? З такими запитаннями ми звернулися до депутатів, які мають досвід у питаннях «дружби і співробітництва з Росією».

Ігор ОСТАШ, член Комітету в закордонних справах і зв'язках з СНД ВР 13-го скликання:

— Бачу цю проблему в двох площинах: політичній і економічній. Вона тісно пов'язана з наближенням майбутніх виборів Президента. Однозначно, російські політичні кола досить серйозно ставляться до цього «внутрішньоукраїнського» питання. І тому, без сумніву, будуть глибоко проникати в усі українські проблеми. Зрозуміло, що предметами торгу в цій ситуації є і будуть процеси приватизації, причому стратегічних українських підприємств, проблеми енергоносіїв. Мені здається, що досить показовим є призначення саме Бориса Березовського на посаду виконавчого директора СНД. Ці торги, звичайно ж, «захопили» і Керченську протоку й Азовське море. Я особисто переконаний: в інтересах України тут треба йти в рамках міжнародного права, відстоювати національні інтереси, бо будь-яке спільне використання перетвориться на користь Росії, яка на сьогодні набагато сильніша й економічно, і політично.

Геннадій УДОВЕНКО, екс-міністр закордонних справ:

— Я не був на цих переговорах і не знаю, про яке «порозуміння» йдеться. Хоча я зустрічався з Примаковим (ми провели кілька годин під час прогулянки катером по Дніпру), але ми обговорювали важливіші питання. В чому різні підходи до названих вами проблем між Україною і Росією? Як відомо, МЗС Росії передало до парламенту договір і три севастопольські угоди. Ми, як ви знаєте, — сам договір. Коли я представляв його, казав: треба завершити переговори з Чорноморського флоту, там іще, здається, треба було 3 чи 6 угод укласти, щоб наші парламентарії все могли обговорити в комплексі. Наша позиція, і моя зокрема, щоб не поєднувати будь-які угоди з підписанням і ратифікацією договору. Очевидно, Примаков після візиту в Україну одержав інформацію, якою він цікавився, і буде тепер представляти документ особисто.

Тарасюк досить рішуче проводить лінію на активізацію процесу з делімітації кордонів. Треба віддати належне і Примакову: він перший з російських політиків дав згоду на початок переговорів на цю тему. Але зараз гостро постає питання Азовського моря і Керченської протоки. Наша позиція: ми погоджуємося з росіянами, що це внутрішні води, але треба провести делімітацію морських кордонів. Вони це не визнають, але то їхня справа. Наша — послідовно, настійно ставити всі питання. Адже раніше російська сторона і чути про них не хотіла. При мені ми аж 19 нот направили, і тільки після того, як Примаков став міністром і звільнили головного прикордонника Росії Ніколаєва, ми провели кілька зустрічей. Знаючи нашого Президента, я навіть думки не припускаю, щоб він міг погодитися на те, що ми знімаємо це питання з переговорів.

Коментар тижня

Георгій МАНЧУЛЕНКО, член Комітету в закордонних справах і зв'язках з СНД ВР 13-го скликання:

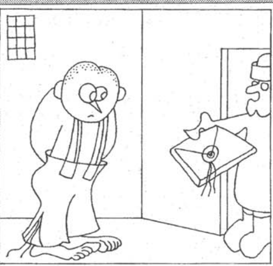
— Держава, яка себе поважає, повинна чітко стояти на позиції: кордони як на суходолі, так і на воді повинні бути делімітовані й демарковані. Якщо говорити про якесь спільне використання територіальних вод, фактично наших внутрішніх, то я вважаю, що це не сприятиме забезпеченню нашої територіальної цілісності і не зміцнюватиме нашу безпеку. Президент пообіцяв Примакову винести «чорноморський» пакет на ратифікацію в парламент. У жодному разі нині ми не повинні розглядати це питання, лише після того, коли Державна дума ратифікує великомасштабний договір. Те, що нині там відбувається довкола цього питання, є цинізм вищого гатунку. Відкладати ратифікацію на пізніше і звертатися з листом, щоб парламент незалежної держави прокоментував певні заяви міністра закордонних справ України, — це навіть не атавізм метрополії, це ставлення боярина до свого слуги. Такі речі взагалі неприпустимі: на них має бути відповідна реакція української сторони.

Будь-які переговори «за дверима» не повинні шкодити національним інтересам. Це відправна точка для кожного політика, а тим більше для Президента.

Від автора: *звичайно, дипломатія — велика наука. Знаючи, що, в принципі, Президент є гарантом Конституції, а отже, територіальної цілісності і недоторканності держави, можна спати спокійно навіть під час традиційних травневих милувань київськими каштанами гостей з Москви. Теоретично. Практично... «Наша справа — послідовно, настійно ставити всі питання», — дуже часто закінчується одним: нашою повною зговірливістю. Звичайно, я не знаю так близько Леоніда Даниловича, як пан Удовенко. Однак ідеться не про риси характеру Президента — утаємничені від непосвячених. Судячи з усіх відомих результатів діалогу Київ-Москва, а точніше Кучма-Москва, не можу втриматися від спокуси перефразувати Геннадія Йосиповича. Знаючи нашого Президента, можна таких думок припуститися! Втім, доброзичливці попереджають: «болтун — находка для...» тих, хто почав радикальний процес присмирення «крамольних» журналістів.*

Дошка пошани

Сеня і Консенсус

Будинок для божевільних. Палата «Бонапартів». Двері рвучко відчиняються, і на порозі виростає лікар:

— Сеню, тобі пакет!

— Який ще в біса пакет! Я до кінця виборів нікуди не збираюся летіти, та й не нудить мене!

— А хто третій тиждень голосує-казиться: хочу спікером, хочу спікером?..

— Ге!.. Так що в пакеті? — змовницьки пограв бровами Сеня.

— Тут консенсус із трьох кандидатур: представник лівого крила лікарні, правого і центру...

— Як? Один Консенсус і відразу на три крісла мітить? А не жирно буде? Дай пакет!

Сеня шматує конверт на дрібні клапті, топче ногами, примовляючи:

— Ось тобі, Консенсус! Ось тобі, Консенсус! А ти, поштар Пєчкін, так і передай усім: завтра голосуємо по-новому...

При цих словах Сеня кидається усім тілом на грати вікна і не своїм голосом кричить:

— Я — спікер!

В Одеси-мами є папа

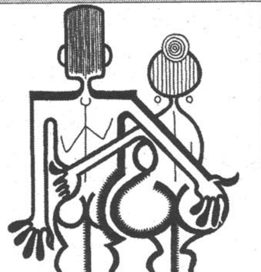
— Чув, в Одесу-маму Прем'єр-міністр Пустовойтенко привіз папу?!

— Як, папа Леонід Данилович погодився стати мером Одеси? А хто ж державою, по-твоєму, керуватиме, Пушкін?

— Тю, наш загальний папа — верховний арбітр нації і головний символ країни — призначив мером Одеси, тобто їхнім папою, міністра Білоблоцького, а Пушкін, і по-твоєму, і по-моєму, як керував державою, так і далі керуватиме!..

Суцільний балдьож!..

Сергій Чукмасов, народний депутат України, до Наталії Вітренко, лідера ПСПУ:

— Наталіє Михайлівно, я від вас балдею...

— І не ви один!

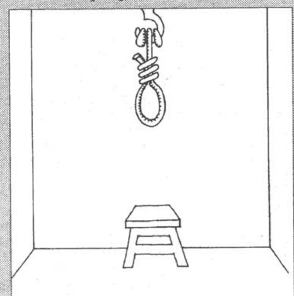
Від чергового: *Цікаво, кому пощастило найбільше? Нівже Мовчану?*

Зашморг

Одного сірого євпаторійського дня 75-річна Марія Олексіївна вирішила звести рахунки з життям. Із зашморгу її ледь живу витягли сусіди. Бабуся, оговтавшись, відразу почимчикувала до суду і подала позов... на своїх рятівників. У ньому фігурувала чималенька сума — 596 гривень — за моральну шкоду. Мовляв, ніхто не просив цих людей втручатися в її життя. Бо це зовсім і не життя було, а мука.

Раз за разом бабусі надходили рахунки за воду, світло, газ, квартиру, а оплатити їх Марія Олексіївна не могла. Набігло 596 гривень. Пенсії вистачало хіба що на хліб та ліки. Комунальники вже зібралися було відрізати газ, світло. Отут бабуся і полізла в зашморг, щоб раз і назавжди звести рахунки не лише з життям, а й з державою. Але якраз нагодилися сусіди...

Тепер Марія Олексіївна ламає голову, як жити далі, а суд вивертає собі мізки, чию ж голову сікти. Схоже, лише головам столично-чиновницьким — як київським, так і сімферопольським — ця зашморгова ситуація нічим не загрожує...

Черговий по дошці Вілен КАЙДАШ.
Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Ігор СТРИЖ, журналіст

ТЕРПІННЯ — НАРОДНА ЧЕСНОТА, або Чого уряд такий сором'язливий

ЯКЩО про країну судять з уряду, то ми найхитріший народ у світі. Судіть самі. Відколи Україна проголосила незалежність, вона має сьомий за ліком Кабінет міністрів і перший — фактично нелегітимний.

Адже легітимним за Конституцією вважається той уряд, програма діяльності якого схвалена Верховною Радою за відповідною процедурою, як це практикувалося раніше. Проте відтоді, як уряд очолив Валерій Пустовойтенко, програма ніби стала зайвим атрибутом конституційного процесу. Ще у січні прем'єр довів до відома громадськості, що після відповідних уточнень проект програми діяльності уряду на 1998 рік буде надіслано для затвердження Верховною Радою. Але цього так і не сталося, попри те, що пошта працює, на відміну від шахтарів, стабільно, а кур'єри в нашій країні ще не перевелися. Не великий клопіт і уточнити те, що вже давно погоджено з адміністрацією Президента і зовнішніми кредиторами. І що нічого, крім секвестру і вимивання куцих доходів громадян, схоже, не обіцяє. Справа в іншому. Уникаючи затвердження проекту програми, Валерій Павлович унеможливлює процедуру його дострокової відставки: так би мовити, до президентських виборів. Прем'єр хитрує, і його хитрість межує зі звичайним переляком. У народних депутатів задосить аргументів і без того, щоб порушити питання про нелегітимність нинішнього складу Кабінету міністрів. У сесійній залі ВР лобісти з Народнодемократичної партії слухняно блокують традиційні дні уряду, які також вважаються вогненебезпечними для прем'єрської репутації. Одне слово, народ бідує, прем'єр хитрує, а караван іде.

Хитрість тижня

Чинник часу завжди мав неабияку вагу в українській політиці. Цього разу Кабінет міністрів затягує час, як у підшефному прем'єру футболі. Чемпіонат він програв безнадійно і рятується лише від переходу в нижчу лігу. Але якщо про країну судять за чинником часу, наш народ найтерплячіший у світі.

Ювілей тижня

Лідія ТИТАРЕНКО, «Голос України»

Козацький камінь розповість

У селі Виграїв, що на Черкащині, відбулося театралізоване дійство, котре відтворило картину славетної переможної Корсунської битви під проводом гетьмана Богдана Хмельницького у травні 1648 року.

Ювілеєві визвольних змагань українського народу проти польської шляхти присвятили свої походи і козацькі полки та сотні з Сміли і Золотоноші, Чигирина і Черкас, Миронівки та Корсуня. В урочищі Горохова Діброва 350 років тому війська Богдана Хмельницького разом з союзниками — татарською кіннотою мурзи Тугай-бея — розгромили 20-тисячне польське військо. Саме у цьому історичному містечку за участю гетьмана Українського козацтва генерала В. Муляви було урочисто відкрито пам'ятний знак «Козацький камінь».

Черкаська область.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, «Голос України»

МІСЦЕВИМ РАДАМ — ВЛАСНІ АДМІНІСТРАЦІЇ

Таку вимогу висунув Україні Конгрес місцевих та регіональних влад Європи

НЕМАЄ жодних сумнівів, що деякі пункти ухвалених на сесії Конгресу місцевих та регіональних влад Європи «Рекомендацій української владі» дуже не сподобаються певним її гілкам. Документ містить чіткі вимоги щодо дотримання Україною норм ратифікованої нею Європейської хартії про місцеве самоврядування. Це передбачає, що господарювати на місцях мають насамперед ради, а не державні адміністрації.

Страсбург наполягає, щоб новообрана Верховна Рада якнайшвидше ухвалила закони, котрі «гарантували б права самоврядування на місцях». На думку Конгресу, таке законодавство в Україні повинне включати «норми, які забезпечували б у цій великій країні право обласним, районним та міським радам мати власні адміністрації, які їм підпорядковуються і їм підзвітні, як це записано у статті 3 параграфа 2 Європейської хартії з місцевого самоврядування» (параграф 16-б рекомендацій). Таку ж норму рекомендовано запровадити щодо Києва та Севастополя, де пропоновано «якомога швидше провести старанно організовані, із залученням спостерігачів, вибори на посади голів міських Рад... відповідно до чинного законодавства». Це — найрадикальніші вимоги Конгресу.

Слід відзначити таку цікаву річ: делегація України, сформована з представників саме місцевих рад (а не державних адміністрацій), від вищезгаданих формулювань вперто відбивалася. Зокрема, члени делегації Василь Куйбіда, Володимир Тягло, Наталя Шиманська та Олександр Андронов намагалися провести поправку з пропозицією зовсім викреслити вищезазначений пункт 16-б. На їхню думку, він суперечить статті 140 Конституції України. Та розуміння з боку європейських колег вони не дістали: останні вважають, що якраз конституційне розв'язання проблеми місцевого та регіонального самоврядування в Україні відсутнє, зате є нездорова конфронтація і «перетягування ковдри» щодо цього між парламентом та Президентом — а дотримання вимог Європейської хартії з місцевого самоврядування ці негаразди зняло б.

Слід наголосити ще на такому: делегація України у КМРВЄ формується указом Президента України. З огляду на це цікавим видається перелік деяких інших пунктів рекомендацій, які члени нашої делегації намагалися вилучити з остаточного тексту документа. Наприклад, параграф 11, де записано: Конгрес «шкодує, що під час передвиборної кампанії в деяких місцях піддавалися цензурі або були закриті газети, деякі кандидати мали неодназковий доступ до виступів у

Скандал тижня

ЗМІ, в останню мить вносилися зміни щодо кордонів виборчих округів, існувала неясність щодо прямих виборів голів міст та їхніх рад у Києві та Севастополі». Ще — параграф 12, у якому окремо зафіксовано негативне ставлення Конгресу до передвиборних подій у Києві й Севастополі. Водночас делегація досягла незначних словозмін чи вилучень у деяких «нелояльних» до українського Президента чи уряду пунктах. Та на загальний зміст документа це не вплинуло й акценти практично не змінило.

До Страсбурга було запрошено главу президентської адміністрації Євгена Кушнарьова. У своєму виступі він заявив, що запровадження принципів Європейської хартії з місцевого самоврядування в національне законодавство — питання, яке стоїть «на черзі». «Ми розпочали і будемо продовжувати цю роботу», — сказав Кушнарьов, зазначивши, що становлення, розвиток і зміцнення місцевого самоврядування — один з найважливіших пріоритетів діяльності виконавчої влади. Напередодні виступу Кушнарьова трапилися сумнозвісні одеські події. Отож під час зустрічі з французом Аленом Шенаром, доповідачем з питання місцевого самоврядування в Україні, главі президентської адміністрації довелося відповісти на не дуже приємні запитання. У результаті за пропозицією Шенара до іншого ухваленого Конгресом документа — Резолюції з місцевої та регіональної демократії в Україні — було додатково внесено пункт, в якому Бюро Конгресу доручено «віднайти інформацію про нинішню ситуацію в Одесі і, якщо необхідно, попросити групу доповідачів відвідати це місто найближчим часом».

Що ж тепер? Схоже, до масштабу такої загальновідомої української проблеми, як скасування смертної кари, «доросла» ще одна: місцеве самоврядування. Сесія КМРВЄ це красномовно засвідчила. Погано то чи добре, але Україна як член Ради Європи, що ратифікував Європейську хартію з місцевого самоврядування, мусить тепер виконувати її положення. І процес цей, безсумнівно, буде надзвичайно болючим, адже багатьох влаштовує нинішній «статус-кво», коли радами намагаються управляти держадміністрації, а Президент своїми указами практично перекреслив у кількох містах самоврядування.

Рада Європи не з тих організацій, що «сказала і забула»: у вересні (швидше за все) на сесії Парламентської Асамблеї слухатиметься питання виконання Україною своїх зобов'язань. Розглядатимуть повний їх спектр, а питання скасування смертної кари та розвитку місцевого самоврядування — дуже прискіпливо.

Інна ГОРПИНЧЕНКО, журналіст

Нові «рекорди» на ниві нелегальної міграції

Прикордонники одного лише загону Північно-Західного напряму Прикордонних військ України — Мукачівського — торік «полонили» понад 2000 лжетуристів. Показники нинішнього року також вражають. На рахунку мукачівських охоронців кордону — 605 затриманих нелегальних мігрантів. Львівські прикордонники також «знешкодили» 257 порушників. Нелегальний «дух» чути й у Чернігові. Місцеві охоронці з початку року затримали 246 порушників. Зазвичай це громадяни Південно-Східної Азії. Загальна ж кількість затриманих з початку року на українському кордоні становить понад 3 тисячі і це порушники з 94 країн світу.

Нелегальна міграція — прибутковий бізнес для тих, хто поставив її на професійні рейки. За даними Держкомкордону, виготовлення фальшивого паспорту коштує 1000 доларів, підроблена віза — 500, послуги провідника з належною екіпіровкою (на-

Підсумки тижня

дувні човни, ліхтарики, рації тощо) — від 1000 до 6000, харчування та ночівля — 100 «зелених». Врахуйте лише те, що з потягів на україно-російській ділянці кордону щодобово знімають від 30 до 70 мігрантів з підробленими документами, і картина нелегальних прибутків стане повнішою. Тільки в Харківській області торік було оштрафовано 30 тисяч іноземців за порушення паспортного режиму. До речі, за словами представників правоохоронних органів, нелегальні мігранти часто є носіями небезпечних захворювань. А почасти створюють злочинні угруповання, займаються торгівлею «важких» наркотиків.

Які ж заходи боротьби з нелегальною міграцією? Загляньмо до сусіда. В Угорщині, приміром, після розгляду справ затриманих депортують на територію тієї держави, звідки вони потрапили до цієї країни. При цьому кожен нелегал отримує не вельми приємне «тавро» — небажана особа. Варто також зазначити, що йому доводиться відшкодовувати всі витрати за свій тимчасовий полон (за харчування, нічліг, медичне обслуговування тощо). «Наші» ж нелегали спокійно жують солдатську кашу на прикордонних заставах, чекаючи, коли їх укотре вивезуть за межі країни, щоб знову вирушити на Захід.

Анекдот тижня

Віктор ТЕРЕН, журналіст

Як з мухи слона зробили

Добротно вдягнутий літнього віку чоловік наполохав малюків, які бавились у піску на дитячому майданчику, і вичитав їхнім бабусям: «Тримайте дітей подалі від піску, на третьому енергоблоку Чорнобильської АЕС трапився черговий викид радіонуклідів». Старі хрестились, підхоплювались з насиджених під будинком місць на ноги...

Почувши про це, в департаменті по зв'язках з громадськістю компанії «Енергоатом» обурювались. Директор департаменту Микола Оберкович розповідав анекдот, як для забаганки малюка, щоб слоник не стояв, а побігав, у зоопарку оголосили пожежну тривогу, наполягав на спростуванні чергового сплеску чуток. За його словами, відтоді як третій енергоблок ЧАЕС запущено в експлуатацію, жодних фізичних та радіаційних відхилень від норми не відбувалося. Його почуття, як до речі, і почуття переляканого цими чутками населення, зрозуміти можна. Чорнобильська трагедія відпустить свідомість суспільства не скоро. І слоник зоопарку — не чорнобильський слоник.

Актуальне інтерв'ю

ОТОЖ, представляємо читачам нашого співрозмовника. Нуру Рашитовичу 55 років. У 1969-му закінчив Ленінградський політехнічний інститут і відразу почав працювати за фахом — інженером-фізиком у НДІ атомних реакторів м. Димитровграда Ульяновської області. В Україну приїхав 1980 року і аж до Чорнобильської трагедії обіймав посади старшого інженера, заступника начальника, а потім і начальника науково-дослідного відділу Південно-Української АЕС. На цій станції протягом ще двох років був заступником головного інженера з ядерної безпеки. Кілька років він — державний інспектор окружної інспекції з нагляду за експлуатацією атомних станцій Південно-Західного округу Держатоменергонагляду. З 1993 року — перший заступник голови Держкомітету України з використання ядерної енергії. У вересні 1997-го очолив роботу з реорганізації підприємств галузі і досі є президентом НАЕК «Енергоатом».

Атомна енергетика в небезпеці
популістських дискусій і залякувань новими чорнобилями

Так вважають у Національній атомній енергогенеруючій компанії (НАЕК) «Енергоатом» і рішуче налаштовані врятувати галузь від таких напастей. Водночас ряд ЗМІ виставили компанію, що об'єднала під одне начало п'ять АЕС, як структуру шкідливу та небезпечну.

То що насправді відбувається? Погоджуючись прокоментувати ситуацію, президент «Енергоатома» Нур НІГМАТУЛЛІН подякував «Голосу України» як єдиному виданню, що звернулося за роз'ясненням до офіційного джерела.

— Нуре Рашитовичу, торік наша газета намагалася нетрадиційно поглянути на проблему безпечної роботи атомних станцій. Кореспонденти побували на кожній і розповіли про життя та настрої людей у пристанційних містечках. Картина вийшла невесела. Надто вже ламкою виявилася основа зовнішнього благополуччя — ентузіазм і професійна відповідальність атомників. Вибити таку основу простіше простого — затримками виплат зарплати, недопоставками палива, обладнання, запчастин для планового ремонту...

— Ви вважаєте, ми цього не бачили? Борги споживачів за електроенергію зростали, як снігова куля, а атомники сиділи без зарплати. Сума заборгованості й донині ще дуже велика — майже 68 млн. грн. Але якщо працівники станцій отримували талони на обід, на придбання продуктів, товарів першої необхідності, то про соціальну сферу казати нема чого — капітально сіла на мілину. А це ж бо лише частина проблем, що змусили нас терміново шукати вихід і взятися за реорганізацію.

Винаходити велосипед не довелося, досить було спертися на загальноприйнятий світовий досвід. Урахували ми й урок приватної британської енергокомпанії «Брітіш Енерджі», яка успішно працює на ринку електроенергії. До 1989 року АЕС Великобританії функціонували у складі територіальних об'єднань. Під час ринкових перетворень атомні електростанції Англії та Уельсу об'єдналися в одну компанію. В результаті їхні виробничі та комерційні показники поліпшилися. Галузь із збиткової, що існувала на держдотації, перетворилася на прибуткову. В об'єднанні, вирішили ми, і наш порятунок. Так українські атомні електростанції згідно з постановою Кабінету міністрів злилися в держпідприємство «Національна атомна енергогенеруюча компанія «Енергоатом».

— А в чому конкретно сенс створення та завдання «Енергоатома»?

— Передусім, у проведенні єдиної економічної політики, що безпосередньо атомним станціям обійдеться дешевше. Єдиною має бути й технічна політика як основа безпеки. У Франції, наприклад, де 80% електроенергії виробляють атомні станції, недопустимі на блоках різні системи керування. А в нас, на превеликий жаль, так і є. Економічніше й безпечніше уніфікувати бодай блоки-тисячники (найбільший парк), створивши єдині умови роботи. Я цілком переконаний також у тому, що завдання будь-якого виробництва — створення комфортних умов для своїх працівників. Це не тільки висока зарплата, а й комфорт у роботі. Не треба як на пожежі бігати й шукати запчастини, у нас буде централізований запас обладнання для всіх АЕС. Адже не секрет, що часом одна станція слізно випрошує щось у іншої, а на складах у обох припадає пилюкою потрібний прилад або агрегат, гроші за які витрачаються, вважай, марно. Або взяти закупку ядерного палива. За нашими оцінками, на наступний рік доведеться купувати на 300—350 млн. доларів (а поки що «рятує» компенсаційний фонд). Умови на ринку такі, що, хочемо ми того чи ні, там працюють оператори. Цивілізований підхід — це коли діє схема: товар—гроші—товар. Ми поки що лише мріємо про таке! З атомними станціями працюють 20—30 операторів, і автоматично ставляться різні умови. Чи допустимо таке в атомній енергетиці? Ми вже сьогодні змусили всіх операторів працювати за єдиними умовами.

Зрозуміло, що захвату це не викликало. Але тепер компанія замовляє музику, а не оператори диктують директорам станцій їхню поведінку.

— А якщо казати про перспективу взагалі, про науково-технічну підтримку станцій?

— Поки що жодна з них не може працювати адекватно до умов Віденської конвенції щодо компенсації ядерної шкоди. Ні сил, ні можливостей у окремо взятої станції для цього немає. Добудовувати блоки самостійно теж ніхто не зможе. Чорнобильська атомна, наприклад, простояла в ремонті 252 доби. Частину грошей отримала з бюджету, але йшли й «живі» гроші від компанії, за тарифом — електроенергія. Тобто, була змога не прискорювати ремонт, а робити не поспішаючи, як слід. Думаємо й про те, щоб у майбутньому створити для працівників АЕС, які вивільнюються, нові робочі місця. Станція не розв'яже цієї проблеми сама, немає на це коштів. А в компанії вони акумулюються.

— За яким принципом?

— Під час створення НАЕК «Енергоатом» між дирекцією компанії та атомними електростанціями було чітко розподілено господарські функції і прибуток. Ми взяли на себе загальногалузеві проблеми, водночас звільнивши станції від значних фінансових. Закуповуємо свіже й вивозимо відпрацьоване ядерне паливо, централізовано запасаємо обладнання, фінансуємо заходи з підвищення ядерної безпеки, готуємо кадри. Схему проходження грошових коштів регламентовано Положенням про транзитний рахунок НАЕК «Енергоатом». Усе, що надходить туди щодня з енергоринку за реалізовану електроенергію, за нормативами розподіляється між самостійними підрозділами (АЕС), дирекцією компанії, а також на спецрахунок для добудови енергоблоків Хмельницької і Рівненської АЕС. Так, у квітні з усіх надходжень станції отримали 93,6%, «Енергоатом» на загальногалузеві заходи — 6,4%. Але й це дало змогу виділити 1,2 млн. грн. Південно-Українській АЕС для погашення заборгованості в зарплаті персоналу. Найближчим часом плануємо таку саму цільову допомогу для Рівненської АЕС.

Ми всіляко намагаємося поліпшити фінансовий стан галузі. Звернулися до Кабінету міністрів з обгрунтуванням необхідності скасування податку на прибуток від доходу, отриманого за рахунок цільової надбавки на фінансування будівництва блоків ХАЕС-2 і РАЕС-4. Цілий пакет пропозицій передано на розгляд Міністерству енергетики.

— Усе це добре, але в пресі пролунало досить серйозне звинувачення, що в процесі перетворення п'ять окремих підприємств — атомних станцій, працівники яких відповідали за безпеку, перетворилися на одну велику організацію, яка тепер не в змозі забезпечувати належну безпеку. Як це розуміти?

— Що таке ядерна безпека? Це декілька чинників: технічний, економічний і управління. Атомна станція, якби не працювала в системі енергокомпанії, отримувала б ліцензію в Адміністрації ядерного регулювання на ведення господарської діяльності як експлуатуюча організація. Ліцензія видається за результатами комплексного обстеження. Маєш стійке економічне становище, підготовлений і атестований персонал, обладнання, що добре працює, — отримуй! Станції об'єдналися в компанію, але умови ліцензування не змінилися. Звідси, з Києва, ми не безпекою «керуємо», а координуємо фінансово-економічну, технічну політику. А чинники безпеки як були на місцях, так і залишилися. Адже фахівці ті самі, і кваліфікація їх не мінялася від того, що хтось закуповує або вивозить відпрацьоване паливо. Через нас, якщо не купимо, не вивеземо, не обладнаємо, зрештою, може зупинитися робота. А аварії відбуваються з інших причин. І ви це не гірше за мене знаєте. «Енергоатом», як об'єднувальна експлуатуюча організація, отримає загальну ліцензію. Але це чинник юридичний, він не пов'язаний напряму з безпекою. Ми готуємо статутний документ, відпрацьовуємо його з Адміністрацією ядерного регулювання в рамках юридичної відповідальності, що має вже міжнародний характер. Тобто, обумовлюємо, як відповідатимемо перед світовим товариством, якщо станеться аварія на АЕС, які вноситимемо кошти на ліквідацію наслідків. Ви розумієте, наскільки серйозніший підхід? І це вже точно в дусі підписаної нами Віденської конвенції. А формування культури безпеки, про відсутність якої публічно заявляє Сергій Костянтинович Парашин, колишній директор ЧАЕС, — процес досить тривалий. У результаті цілеспрямованої політики керівництва станції створюється кваліфікований і психологічно підготовлений колектив, для якого працювати безпечно так само природно, як дихати. Але якщо колектив «зусиллями» безпосереднього керівництва деморалізований, не настроєний на роботу, про що тут казати?

— Нуре Рашитовичу, визначте, будь ласка, ситуацію на ЧАЕС і що, врешті-решт, зумовило вашу оцінку діяльності Сергія Костянтиновича Парашина, його звільнення?

— Щодо оцінки, то її «виставляла» не одна людина. І рішення про звільнення було, по суті, галузеве. Але передували йому такі обставини. У звіті Всесвітньої асоціації операторів (ВАО) АЕС, яка проводила партнерську перевірку рівня культури безпеки на ЧАЕС, було 69 зауважень. І хоча частина з них були спірні й торкалися технічних деталей, більшість усе-таки характеризували стан експлуатації станції і відношення персоналу до питань безпеки. Це потім підтвердилося і результатами інспекції Адміністрації ядерного регулювання. В її звіті було понад 60 зауважень. Рівень адміністративного управління ЧАЕС визнали низьким. Причому зазначили, що багато недоліків неодноразово фіксувалися під час планових інспекцій станції, але розроблені заходи щодо їх усунення повністю не виконувалися. Водночас середня заробітна плата на ЧАЕС у 1997 році збільшилася на 22,4%, фонд оплати праці — на 17,1%. І це за зниження товарної продукції на одного працюючого на 66,25%. У 1996 році, коли стабільно працювали два енергоблоки станції і реалізовувалося більш як 70% товарної продукції (до рівня 1995 року), витрати на виконання «Програми підвищення безпеки» становили лише 24,7% від запланованих, матеріальні витрати на виробництво електроенергії — 35% за плану 53%. План капітальних вкладень з прибутку було виконано на 56%, зате витрати на соціальні потреби становили 209%.

На тлі таких цифр, вважаю, безглуздими здаються висновки Сергія Костянтиновича про рівень культури безпеки, що впав, начебто, у зв'язку із створенням НАЕК «Енергоатом». Компанія почала працювати як єдине підприємство з січня 1998 року і просто не встигла б істотно чомусь нашкодити. До того ж, управління станціями здійснюється через директорів АЕС, які мають для цього всі повноваження. Виходить, нема чого на дзеркало нарікати...

Якщо Парашин принципово був проти постанови Кабінету міністрів про реорганізацію галузі та створення «Енергоатома», про це треба було сказати прямо і не писати заяву-згоду на роботу директором відокремленого підрозділу «Чорнобильська АЕС». Але призначення відбулося. Після чого директор Парашин... поринув з головою у передвиборну кампанію, а не ставши депутатом, почав критикувати «Енергоатом», звертаючись з листами до міністра енергетики, Президента України, виступаючи в пресі, по телебаченню. Як таке розцінювати?

Щодо обстановки на ЧАЕС. Визнаю, вона поки що важка. Але ніколи не погоджуся, що це особлива станція з особливим статусом, як пише скрізь Сергій Костянтинович. Немає в ній особливого статусу, є специфічні умови роботи, пов'язані зі зруйнованим блоком. І робити імідж на трагедії ЧАЕС будь-кому не дозволено.

— А з чого ви порадили б колективові почати долати труднощі?

— Нині основне завдання — надати станції робочого статусу. Всім треба зрозуміти нарешті, що це об'єкт з виробництва електроенергії, а не чуток і страхів для політдискусій. Політика — не наша турбота. І немає нічого гіршого від плутанини завдань, тоді все йде шкереберть.

До речі, урядове рішення про те, що станція має бути зупинена конкретного дня і години, не приймалося. Є політична заява Президента України про зупинення її у 2000 році за умови, що Європейський банк реконструкції і розвитку виконає свої зобов'язання з фінансування компенсаційних робіт. Не виконає — працюватимемо далі, якщо не з'явиться інше політичне рішення. Але вся відповідальність за економічні наслідки лежить на тих, хто вирішить долю ЧАЕС.

— Ви не можете її передбачити?

— Не хочу нічого передбачати. Усі ці розмови навколо ЧАЕС і так уже добряче набридли. Люди на станції стомилися від невідомості, нестабільності. Хотілося б повернути їм віру в щось надійне. Сьогодні в них за спиною компанія, яка в будь-якому разі допоможе станції, персоналу. Ми розробляємо велику програму із зняття з експлуатації усіх атомних станцій. Мають бути реально прораховані методики. Створимо також центр із поводження з радіоактивними відходами. Є змога вести підготовчі роботи по 2-му та 3-му блоках ЧАЕС. Цим і займатимемося. Доведе міністерство необхідність їх експлуатації, отже попрацюємо ще.

— А якщо невдовзі все-таки знайдуться гроші на добудову блоків Хмельницької, Рівненської станцій і ЧАЕС закриють, як це позначиться на енергобалансі країни?

— Якщо «велика сімка» виконає умови меморандуму, то згідно із зобов'язаннями Президента та уряду станцію буде зупинено. Від обіцянок наша сторона не відступила і не відступить ні на йоту. Але за наявною схемою фінансування нові блоки двох станцій (і це визнають західні експерти) буде введено до 2002—2003 років. Як закрити ЧАЕС раніше? Є побоювання, що добудовувати взагалі доведеться за власні гроші. Що ж, ми й до цього готуємося. За дефіциту електроенергії не можна кидати розпочате на півдорозі. Шукатимемо варіанти. Це тяжка, відповідальна, чорнова робота, у якій немає місця кон'юнктурній тріскотняві.

— А чи варто так трудитися над підтриманням ЧАЕС, чи не краще звести нове, аніж «латати» сумнівне старе?

— Щоб був економічний ефект, потрібна не заміна старого на нове, а додаткове введення нового. Це в ідеалі. Другий блок ЧАЕС готовий і за невеликих вкладів може прослужити ще 5—7 років. Інша річ, що не дадуть... Хоча питання безпеки саме ЧАЕС спірне. Такі самі реактори є й на російських станціях (у Курську, Смоленську, Ленінградській області). Профілактичні заходи і тут, і там проводять аналогічні. У нас навіть у випереджувальному порядку, бо станція під пильною увагою світової громадськості.

Але досвід Чорнобиля показав, що такі трагедії мають глобальний характер, тому закриття однієї станції — скоріше крок політичний, аніж у бік глобальної безпеки.

ЧАЕС досить довго була в ремонті, і тільки тому, що ми самі визначили для себе рівень якості цього ремонту. Зроблено абсолютно все, що було закладено в проекті підготовки до введення в експлуатацію. Повірте, якщо раптом виникнуть проблеми, зупинимося і без втручання «великої сімки». Нам тут жити, тут наші сім'ї, наш дім. І, навчені гірким досвідом, ми кревно зацікавлені, щоб був порядок, тим паче в атомній енергетиці. Без популізму, не з-під палиці, а по совісті його домагатимемося.

Розмову вела
Людмила МЕНЖУЛІНА.

P. S. Якщо наші читачі захочуть висловити іншу точку зору, редакція готова продовжити розмову.

Валентина ПИСАНСЬКА, «Голос України»

Бжезинський у Києві. Які будуть висновки?

Хто тепер не знає Збігнєва Бжезинського, який свого часу пророкував розпад Радянського Союзу, зміни в Центральній і Східній Європі, можливість розширення НАТО, кризу на Балканах, сумнозвісні події на Близькому Сході? І всі ці передбачення збулися!

Бжезинський — блискучий політик, який колись був членом Ради планування політики держдепартаменту США, його консультантом, а потім помічником президента Картера з питань національної безпеки. Його наукові праці, що стали бестселерами, і досі є настільними книгами в багатьох визначних політиків світу.

Нині 70-річний Збігнєв Бжезинський очолює дослідницький політологічний інститут, в якому крім молодих фахівців працюють колишні «зубри» зовнішньої і внутрішньої політики США. Час від часу він зорганізовує групу з найвідоміших з них і мандрує світом від Ванкувера до Владивостока. Політологи вивчають життя суспільства у країнах, де побували, а потім роблять висновки. І хоч ці поїздки не офіційні, до думки візитерів дослухаються не лише у США. Бо, як правило, це не тільки точний політичний аналіз на сьогодні, а й напрочуд точний прогноз на майбутнє.

Учора «чудова сімка», очолювана Бжезинським, прибула до Києва. Не виключено, що цей візит має прямий стосунок до засідання комісії Кучма—Гор, що повинно відбутися в липні, і від якого ми чекаємо не лише запевнень у фінансовій підтримці, а й початку реалізації конкретних проектів. Але не менш, а може, й більш важливим, певно, буде інше: тверезий погляд на те, що відбувається в нашому суспільстві нині після виборів на багатопартійній основі. Цей неофіційний візит справді може дати результати, якщо ми будемо... відвертими. Бо невмілого можна навчити, а от приховування очевидного або прагнення видати бажане за дійсне має вже геть іншу назву.

Бжезинський у своїй концепції створення нової Європи Україні надає надзвичайно великого значення, вважаючи її наріжним каменем у системі європейської безпеки. Але, щоб відігравати таку роль у Старому Світі, слід забезпечити стабільність у власному суспільстві. Як ми це робимо, і чи робимо? Цікаво, якого висновку дійде Бжезинський...

Яна СТАДІЛЬНА, спеціальний кореспондент «Голосу України» (з Люксембурга)

Хто для НАТО цінніший...

ПІДПИСАННЯМ заключного комюніке закінчилася зустріч Північноатлантичної Ради на рівні глав зовнішньополітичних відомств країн НАТО та їхніх партнерів. Як і очікували, про це сказав Генеральний секретар НАТО Хав'єр Солана, відповідаючи на запитання кореспондента «ГУ», жодних несподіванок та сенсацій засідання не принесло.

Центральною темою обговорення міністрів стало не розширення НАТО (вочевидь, про це вже наговорилися до Люксембурга), а боснійські та косовські проблеми, з яких було зроблено дві заяви. Окремим пунктом комюніке виділено особливі відносини військово-політичного блоку з Україною. Зокрема, в ньому зазначено, що «НАТО задоволене прогресом, досягнутим у виконанні робочого плану, передбаченого Хартією про особливе партнерство між Україною та альянсом». Позитивно оцінено участь України у програмі «Партнерство заради миру».

Особливим пунктом комюніке виділено й російсько-натовські відносини, котрі, про що неодноразово заявляли у Брюсселі, ніяк не позначаються на політиці альянсу щодо його розширення. Однак певні розбіжності між офіційними заявами НАТО, що двері відкрито для всіх, хто бажає, і тим, що відбувається насправді, все-таки є. Наприклад, на спільному брифінгу для українських та російських журналістів представник однієї з країн НАТО прямо заявив: «НАТО не поспішатиме з рішенням про членство в організації балтійських держав, особливо в разі, якщо це дестабілізуватиме відносини альянсу з Москвою». Іншими словами, НАТО докладе максимум зусиль, щоб не наступити російському тигрові на хвіст.

Підтвердження лояльної позиції НАТО до Росії —непрояв будь-якої реакції на доволі різкі заяви міністра закордонних справ РФ Євгена Примакова. У Люксембурзі він відкрито заявив, що відносини НАТО й Росії були б значно активніші й плідніші, якби не «існувало феномена розширення альянсу». Ще жорсткіше міністр висловився про завислий у російській Думі великомасштабний Договір про дружбу, співробітництво та партнерство Росії й України. Примаков вважає, що «договір буде відкладено доти, поки Держдума не одержить від України... належних відповідей з приводу розширення НАТО». У Москві, мовляв, очікують на чітку позицію Києва, яка, вочевидь, влаштовує Москву в цьому питанні, оскільки «квінтесенція договору — стратегічне партнерство, а воно передбачає збіг позицій у головних зовнішньополітичних лініях». А в основному пан Примаков за ратифікацію. Більше того, МЗС Росії вважає «мудрим кроком Президента Кучми передачу на розгляд ВР угод щодо розподілу ЧФ». Коментарі зайві...

Щодо двох заяв НАТО з гарячих точок, то в Люксембурзі міністри закордонних справ підтвердили готовність продовжувати миротворчу місію в Боснії й по закінченні мандата в наступному місяці. А новий очолюваний альянсом контингент, що збереже назву СФОР, буде дещо видозмінено за рахунок створення всередині нього спеціального багатонаціонального підрозділу. Спільно із силами ОБСЄ СФОР буде присутній під час проведення у вересні виборів у цій країні.

У заяві щодо Косова дано деякі варіанти можливого втручання НАТО, зокрема військового. Однак на прес-конференції по закінченні засідання Генеральний секретар Хав'єр Солана дав зрозуміти, що штабні плани все-таки не більше, аніж демонстрація сили, і він сподівається, що вони не знадобляться. Схоже, розв'язання іракської кризи шляхом погрози, а не застосування зброї, стало добрим прикладом, бо воно виявилося доволі ефективним.

Виступаючи перед іноземними журналістами, Хав'єр Солана не став коментувати проведення ядерних випробувань у Пакистані, заявивши, що на зустрічі це не обговорювали: такі дії НАТО засуджує, однак вони «не вплинуть на її політичну концепцію».

На знімку: добре, коли військовикам миротворчих сил НАТО немає роботи.

Наталя ФІЛІПЧУК, «Голос України»

А може, вже почалася війна?

(Початок на 1-й стор.)

На думку колишнього директора Агентства з контролю за озброєнням та роззброєнням Кеннета Едельмана (США), «те, що зробив Пакистан, можна зрозуміти, але з цим не можна погодитися». Зрозуміти, бо з 1974 року Індія володіє ядерною зброєю і минулого тижня здійснила п'ять ядерних випробувань. Безперечно, нинішні дії Пакистану — своєрідна відповідь на вибухи в Індії. Та як змиритися з ядерною гонкою озброєнь? Є небезпека, що прецедент спровокує Ірак та Іран прискорити реалізацію своїх ядерних програм. «Якщо ця зброя потрапить до рук режимів, — вважає представник уряду Ізраїлю Давид Бар-Іллан, — загроза дестабілізації у світі буде значно серйознішa».

Світ нині намагається збагнути, чому не вдалося вчасно зрозуміти всю небезпеку конфлікту Індії з Пакистаном і попередити появу в цих державах ядерної зброї. Наприклад, у парламенті Канади щодо цього відбулися досить гарячі дебати. Так, опозиція нагадала, що 1956 року саме Канада продала Індії ядерний реактор і потім ще два, а 1964-го — і Пакистану. В Оттаві не могли не розуміти, що плутоній, який виробляли у державах, теоретично можна використати і для створення власної ядерної зброї. Та слід віддати Канаді належне. Цього разу вона першою оголосила про намір застосувати до країн—порушників світового спокою — економічні санкції. До неї приєдналися й інші держави, у тому числі США та Японія. Щодо останньої, то її санкції, очевидно, найбільше вразять пакистанську економіку, бо Японія —головний фінансовий донор Пакистану. Торік вона надала країні кредитів на 430 млн. доларів і безплатну допомогу на 43 млн.

Та, схоже, думка світової громадськості і фінансові труднощі не надто хвилюють Пакистан. Прем'єр-міністр країни Наваз Шариф уже повідомив, що в арсеналі є ракети «Гхорі» з радіусом дії 1,5 тис. км, здатні нести ядерні боєголовки. А президент Рафік Тарар підписав указ про запровадження у країні надзвичайного стану. Відтепер громадян Пакистану позбавлено права на свободу слова, вільне пересування, проведення мітингів та маніфестацій тощо. Обмежено свободу преси і заморожено всі валютні рахунки, аби іноземні кошти залишилися у країні.

Щоправда, Пакистан заявив про свою згоду розпочати мирний діалог з Індією, адже нині він уже може висунути їй досить серйозні аргументи. Та якщо випробування повторяться, навряд чи можна сподіватися, що переговори увінчаються успіхом.

І ще: згідно з інформацією супутників-розвідників, є вірогідність, що ядерні випробування відбулися не «чисто», іншими словами — схоже, стався викид радіації у повітря. А кожен із зарядів за своєю силою приблизно вдвічі перевищував силу бомб, скинутих на Хіросіму та Нагасакі. Пакистан заявляє, що інформація брехлива. Але перевірити її вже доведеться мешканцям регіону. На собі.

Повернувся до дружини

Екс-президент Панами Гільєрмо Ендара помирився з своєю дружиною Анoccurrences Аною Мае Діас, від якої пішов кілька тижнів тому. Тоді політичні розбіжності між подружжям стали причиною серйозної сварки, яка переросла у справжню бійку. Виявилося, що сімейна пара затіяла суперечку через кандидатуру майбутнього претендента на посаду президента від Арнульфістської партії (АП), очолюваної Ендарою.

Побитий дружиною і тещею, які пустили в хід не тільки кулаки, а й палиці і навіть картину, що потрапила під руку, Гільєрмо Ендара залишив свої розкішні апартаменти і розповів журналістам про те, що сталося, повідомляє ІТАР-ТАКС.

За словами тещі екс-президента, перемир'я сталося завдяки втручанню католицького священника. До того ж, Ана Мае ніколи не переставала любити чоловіка: уже через день після сварки вона публічно попросила його повернутися додому. А теща, Кароліна Чен де Діас, вирішила цього разу не втручатися у справи закоханих, які, незважаючи на всі розбіжності, вважалися до останнього часу зразковою подружньою парою.

Полювання на левів

Даєш полювання на мисливців! Мабуть, таке гасло можна було б віднести до оголошеної владою Кенії кампанії боротьби з левами, що винищили за півроку майже 70 голів домашньої худоби у селах неподалік національного парку Цаво, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Як належить під час ведення бойових дій, у хід ідуть усі відомі засоби — хіба що мінні поля замінено тут на спеціальні «протилевові» пастки, встановлені на найімовірніших напрямках «головного удару».

Уже надійшли перші зведення про трофеї. До замаскованої ями потрапив лев із групи, що налічує ще 12 його родичів, яка нещодавно здійснила спустошливий нічний наліт на скотні двори в селі Мабомані на півдні країни.

Туризм як прикриття

СОНЦЕ, пісок та індустрія розваг — до цих звичних козирів туризму на танзанійському острові Занзибар додалися наркотики.

Занзибар, заживши світової слави як «острів пряноощів» і батьківщина знаменитого рок-співака Фредді Мерк'юрі, тепер ризикує стати відомим як центр контрабанди наркотиків та відмивання грошей. У цьому разі туризм часто — лише прикриття чи засіб не відпочити, а підзаробити, повідомляє ІТАР-ТАКС.

Контрабандисти винайшли чимало маршрутів, коли відразу з кількох країн Західної Європи на Занзибар приїздять наркокур'єри, що входять до складу туристичних груп чисельністю до 300 осіб. Приїздять не рідше ніж раз на два місяці. Зазвичай, вони здебільшого вирушають з Італії, Німеччини чи Великобританії. На Занзибарі зупиняються в готелях чи бунгало поблизу пляжів, що належать іноземцям, переважно італійцям. Далі «наркота», найчастіше кокаїн, вирушає до Індії, Пакистану, Бангладеш, Туреччини, Єгипту. Туди отруту доставляють уже їхні занзибарські компаньйони. Саме за це більш як 150 занзибарців відбувають тривалі терміни тюремного ув'язнення в перелічених вище країнах, а 12 із них стратили. 1995 року влада Занзибару змушена була депортувати двох італійських бізнесменів, незважаючи на те, що ті принесли на острів великі капіталовкладення. За даними Інтерполу, італійці займалися переважно не туристичним бізнесом, а наркотиками.

Сонячних днів та добрих людей тобі, рідний Київ!

Білий, зелений, золотий. Хочеш — додай інших фарб, та обов'язково обери за основні ці. А далі: живи і насолоджуйся тим, що твоє щастя — саме тут, у Києві. Помиляйся, розчаровуйся, блукай нічним Печерськом. І лічи зірки, які бачили ці архітектурні обриси... ох, як багато років.

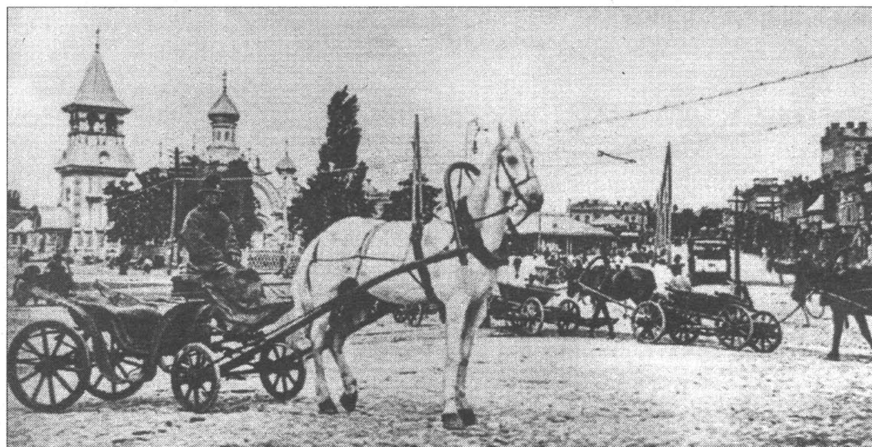
За півторатисячний вік Київ утвердився у своєму праві бути таким, яким йому заманеться. Раєм каштанових бульварів та екзотичних садів, у яких комфортно навіть платанам і магноліям. Свідком суспільних зламів, що за будь-яких революцій крокує власним шляхом. Пружиною, що виштовхує своїх геніїв за три моря та оповиває себе їхніми легендами. Чистилищем, що прагматично диференціює усіх, хто потрапляє під руку. Ілюзіоністом, здатним на таке!..

Чужинець ніколи не стане киянином (так само, як парижанином чи антананарівцем). Прибулець лише може навчитись відчувати незбагненне місто, підживлюючи його донорськими соками. Вигулюючи себе на милопровінційно-пішохідному Хрещатику. Закохуючись у Київ, ніби у непередбачуваного лицедія, завжди юного розбишаку, зрілого консерватора, самовпевненого непереможного героя.

Зрештою, це його, Києва, справа — всмоктувати некеровані людські потоки крізь коктейлеві трубочки ескалаторів підземки. Грати фонтанами. Чесно визначати свою беззаперечну матріархальність, підносячи на постаменти Лесю Українку, княгиню Ольгу та Батьківщину-матір. Позбавляти наївних снів. І змушувати захоплюватися — зеленню, золотом, білизною.

Тут надто багато естетики та прямолінійних істин, неймовірно гарних будинків та різних-різних людей. Київ — цар, самовладний, цілісний, епатажний. Лише безнадійний урбаніст знайде до нього свій ключик. І лише урбаніст-романтик (а таких тут — мільйони) придумає влаштувати у День Києва театральний фестиваль комедійних вистав. Поки місто сміється, у нього є завтра.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА.

Наталя СУХОЛІТ, мистецтвознавець

Вернісажі

У пошуках істини

Кожної весни в останні вихідні травня ми святкуємо День Києва — свято відносно нове, але вже традиційне та улюблене не лише серед киян, але й гостей міста. Вернісажі, виставки, концерти та спектаклі, що готують майстри мистецтв до цього дня, завжди носять особливий, піднесений характер. Спеціально до Дня Києва Головне управління культури Київської держадміністрації підготувало виставку «Відродження», що відкривається сьогодні. Ця виставка — лише перша акція державної програми, присвяченої великій події в житті всього християнського світу — 2000-ліття Різдва Христового.

У галереї «Лавра» виставлено близько 120 робіт 37 київських художників. Це не виставка іконопису, і твори не можна розглядати як канонічні, культові. Організаторів цікавили митці, які звернулися до християнської тематики в пошуках складної істини життя та духовного очищення. Так, на виставці представлено полотно В. Григорова «Трійця», датоване 1971 роком. Частина експозиції — роботи майстерні живопису і храмової культури Української академії мистецтва, яку очолює професор Микола Стороженко.

Для інших художників, учасників виставки, звернення до християнської тематики носить більш «світський» характер, але все одно є нагальною потребою душі. Тому такі роботи посідають у творчості відомих майстрів одне з найголовніших місць.

У кожного своя дорога до храму. Художники вірять у велику силу очищення власної душі, сповідування добра, любові та терпимості до ближнього. І чи можна нам, стороннім, щось визначати чи заважати, коли право це належить тільки небесному Творцю.

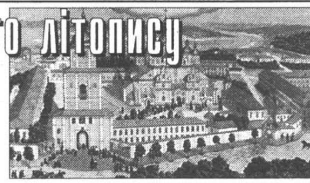
Кадри як цеглинки для нового-старого літопису

Золоті маківки храмів над вічною дніпровською водою — знайома картинка з туристичного путівника. Тепер у цих брошурах буде більше сторінок...

Києву повертають його зруйновані церкви. Столиця стане ще красивіша, а люди — є надія — чистіші та одухотворевіші. Тому так багато місця на своїх сторінках газети приділяють відбудові святих стін.

Про дивовижну золотоверху споруду вже написано чимало. Та є непомітні учасники у цій повісті, яким накреслено увійти в історію. Йдеться про тих, чиї зусилля не менш копіткі, ніж праця археологів та будівельників. Про кінематографістів, що знімають фільм, присвячений відродженню Михайлівського Золотоверхого.

Це — режисер Василь Вітер, сценарист Галина Криворчук, оператори Лесь Зоценко, Микола Гончаренко та Ігор Приміський. Рік тому, під час Дня Києва, коли у фундамент народжуваного з руїн собору заклали капсулу з грамотою на відзнаку початку будівельних робіт, ці професіонали розпочали паралельну роботу над своєю стрічкою. Їхньою метою (а також завданням замовника — міської держадміністрації) було зняти усі «ювелірні» тонкощі зведення храму. І, зрозуміло, скомпонувати матеріал у фільм.

Протягом року народилася його частина, пов'язана з дзвіницею. Кіномитці не лише відобразили кожний етап (завершення розкопок, відлиття та «підняття» дзвонів, встановлення бані і найістотніше для початку життя відбудованої красуні — покладення хреста), а й ретельно попрацювали з літературними та кіноархівами. Внаслідок цього фільм, оздоблений вкрапленнями старих зйомок та оригінальними фактами, набув емоційності. Тепер стрічка-вступ тривалістю 11 хвилин має свою нішу в українській документалістиці. «Літописного» забарвлення надало фільмові прочитання тексту Костянтином Степанковим.

У першої частини стрічки — «Дзвіниця. Михайлівський Золотоверхий» — звичайно, буде продовження. Цей зафільмований етап та все, що буде знято під час подальшого відродження храму, показуватимуть у майбутньому музеї. А кияни, які прийдуть на цей світ через багато років, завдяки стрічці засвоять: давнина має властивість воскресати з руїн. Принаймні, є люди, які їй у цьому допомагають.

Ольга КРАСОВСЬКА.

На знімках: руїни Михайлівського Золотоверхого; гравюра 1911 року.

Шедеври західного мистецтва повертаються з підпілля

Сьогодні о 15-й годині гостинно відчинить двері відреставрований особняк відомих київських колекціонерів і меценатів Богдана та Варвари Ханенків по вулиці Терещенківській. Утім, цей будинок добре відомий багатьом шанувальникам образотворчого мистецтва як обітня найунікальніших перлин світового живописання — Київський музей західного та східного мистецтва після тривалого ремонту знову зустрічає гостей.

Фасад будинку виконано в дусі венеціанської архітектури XVI століття. Атмосферу минулих епох відтворюють схожі на коштовні скриньки невеличкі затишні зали, наповнені безцінним скарбом — мистецькими творами. У розмаїтих інтер'єрах, відтворених з урахуванням задумів і смаків колишніх господарів, представлено роботи майстрів італійського Відродження, полотна відомих художників Фландрії, Голландії, Італії, Франції, Іспанії.

Поки що працюватиме лише другий поверх музею. Згодом у залах третього поверху буде виставлена колекція східного мистецтва. Музейні працівники мають намір оформити її з огляду на національну своєрідність художньої культури кожного регіону. А у подальших планах — створення експозиції, присвяченої родині Ханенків. Відкриється тут й мистецька бібліотека. Між іншим, її зможе відвідати кожний киянин чи гість столиці, адже за заповітом меценатів бібліотека має бути загальнодоступною.

Аліса РОМАНОВА.

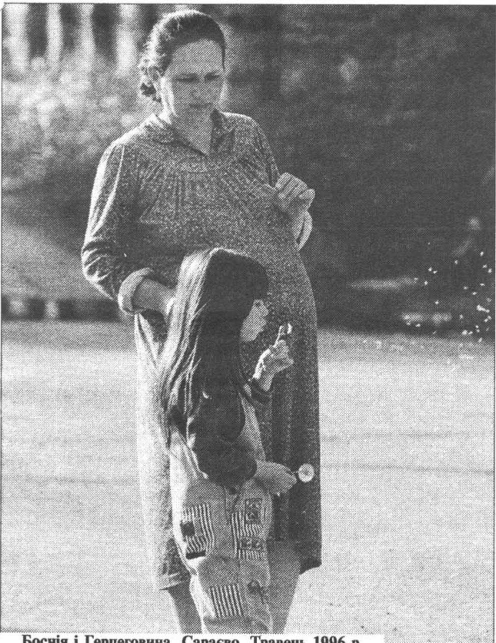
Москва. Кремль. Листопад 1991 р.

Олександр КЛИМЕНКО (фото), Ольга КЛЕЙМЕНОВА, «Голос України»

Професіонал

Київ. Хрещатик. Жовтень 1995 р.

Боснія і Герцеговина. Сараєво. Травень 1996 р.

(Початок на 1-й стор.).

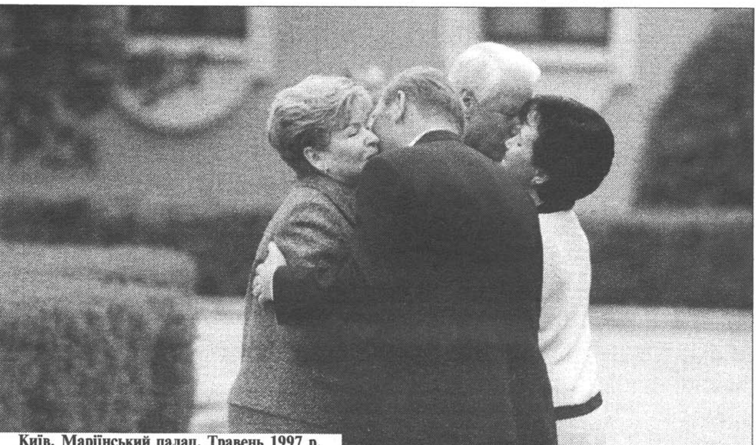
Наш схвильований та переповнений емоціями Сашко бачив власний фотовернісаж ніби уві сні. Переглядав сюжети творчих полювань. І думав про те, що люд прагне ефектних знімків з манекенницями та солодкавими пейзажами, натомість в його роботах, довершених за формою та переконливих за змістом, — її величність Правда. «Журналістика — не поезія. Вона спонукає до роздумів та викликає бажання змінити все на краще», — розмірковував далі наш герой.

Роздивляючись на власних знімках, ніби вперше, зафіксовану апаратом дійсність, він згадував Придністров'я, Карабах, Боснію... Бачив непридумані образи жорстокого світу. І зберігав їх для всіх тих, хто не нюхав пороху справжньої журналістики.

А ще Олександр Клименко, спец вищого класу, подумки дякував за те, що його перенасичене подіями, перенапружене життя склалося так, як склалося. Кому? Батькові Петрові Павловичу та мамі Поліні Григорівні. Усім викладачам факультету журналістики Київського університету. Першому своєму творчому колективу «Сільських вістей». Своїм нинішнім, «голосоукраїнівським» колегам. І всьому сущому, що загартовує професіоналів.

Хмельницький. Ракетна база. Липень 1993 р.

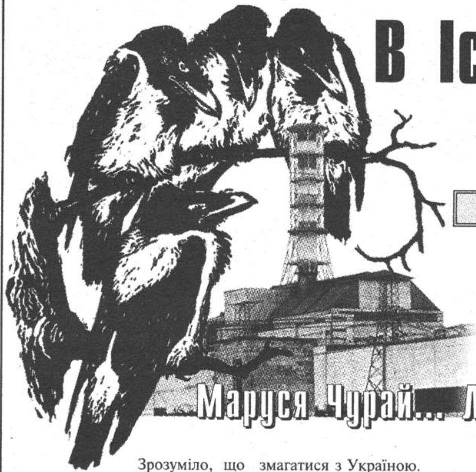

Київ. Маріїнський палац. Травень 1997 р.

США. Штат Луїзіана. Серпень 1995 р.

Віталій АБЛІЦОВ, «Голос України»

В Іспанії Дон Кіхот — ламанчський, в Україні — чорнобильський

Постаті

Маруся Чурай... Леся Українка... Ліна Костенко...

Зрозуміло, що про Ліну Костенко можна писати традиційно, адже і видатна, і визнана, і...

Найбільша українська поетеса XX століття (єдина суперниця їй — Леся Українка, якщо взагалі є сенс у порівнянні Талантів) давно здолала національні видноколa і своєї популярності, й своєї творчості. 1990 року у США відбувся міжнародний конгрес «Ліна Костенко — поет і мислитель». 1994-го її книга «Інкрустації» в перекладі на італійську удостоєна найпрестижнішої італійської премії імені видатного діяча Відродження Франческо Петрарки, в дипломі якої зазначено: «Спеціальна премія світовій поетесі Ліні Костенко».

Тож можна сміливо писати заплановані нотатки під робочою назвою «Вслід за Марусею Чурай та Лесею Українкою. Проблеми сучасної так званої жіночої літератури». Ірина Жиленко, Світлана Короненко, Валерія Врублевська, Людмила Таран, Галина Пагутяк, Наталя Околітенко, Наталя Матюх... А якщо перегорнути сторінки історії вітчизняної літератури минулих століть, то додамо ще кілька десятків яскравих імен, починаючи з Марусі Чурай.

Очевидно, коли пошукати у світовій літературі подібне сузір'я жінок-письменниць, то мало яка країна в цьому здатна змагатися з Україною.

Але говоримо сьогодні про Ліну Костенко. Тому ліпше відіслати читачів до солідної бібліографії публікацій про неї, а самим торкнутися проблеми, яка болить Поетесі: Чорнобиль! Осмислення цього глобального явища, особливо на рівні духовному. Зокрема в літературі.

***

Тільки злетіть
не змогли, не зуміли:
тісно було,
переплутались крила.

«Папороть».

Хто ж заплутав ті наші крила, що ми, виборовши омріяну віками незалежність, досі не можемо розв'язати життєво важливі питання руху України в цивілізоване майбутнє? Політики? Державні мужі? Прагматичне міжнародне співтовариство?

Ліна Костенко, 1993 рік: «Йдеться про Чорнобиль, якому цього року виповнюється вісім століть... Прийняти в зоні... колишніх чорнобильців зі всіх місць їх теперішнього розселення, зробити їм на руїнах рідного міста чи то його ювілей, чи поминки, чи тризну, — згодьтеся, це видовище, яке могло б потрясти світ... Складається враження, що 800-ліття Чорнобиля нікого не цікавить, або його замовчують.

Я не думаю, що замовчують. Просто в цьому економічному ступорі й політичному бедламі державним мужам не до того, а державним вужам взагалі байдуже...

Як же так сталося, що ці проблеми і досі не привернули до себе уваги УКРАЇНОЗНАВСТВА — знавства України? Там що — вже не Україна?

Там повинна була давно вже працювати, незважаючи на радіацію, бодай невеличка історико-культурна експедиція...

Звичайно, легше робити оті щорічні голосні виправи по областях — «В сім'ї вольній, новій». Як 10 років тому, як 20, все вона була «вільна й нова». На Сумщині куліш їсти, в Седневі горілку пити, в Чернігові лєнточку перерізать.

А історико-культурна експедиція в зону — коштів нема.»

***

І знов сидять при владі
одесную.
Гряде неоцинізм. Я в ньому
не існую.
Така до слави
приналежність!
Така свобода і пісні!
Декоративна незалежність
ворушить вусами вві сні.
Не хочу грати жодної з ролей
у цьому сатанинському
спектаклі.

«Коротко — як діагноз».

Не випадково великих людей завжди називали посланцями майбутнього. Ліна Костенко і власною творчістю, й поведінкою дає поштовх до нетрадиційного розуміння місця письменника в літературному процесі. Якщо розуміти останній як функціонування та еволюцію літератури як в певну епоху, так і протягом історії народу, то виходить, що саме Ліна Костенко й концентрує в собі найхарактерніші риси й здобутки сучасного українського літературного процесу. Але Письменниця формально не належить до Спілки письменників України, що, як вважається, уособлює своєю діяльністю те поняття.

Як же бути?

Час — найсправедливіший суддя. Він поставить кожного на його місце. А що вже один стоятиме там зовсім без.., навіть без фігового листочка, то вже проблема, як кажуть, іншого порядку.

Ліні Костенко Талантом дано таке право говорити від імені українських письменників. Справжніх. Тих, хто може претендувати бути поруч з Іваном Франком, Тарасом Шевченком, Лесею Українкою, Василем Стефаником, Михайлом Коцюбинським...

І вона говорить.

А десь у державній світлиці думають про щось ті, хто вважає, що саме вони втілюють собою добу. Наївні!

Нічого особливого немає в словах Поетеси, чого не знали б її сучасники. Але всі мовчать, а вона говорить. Її слова дратують — люди чомусь не люблять, коли їм нагадують про прописні істини. Так було й у часи Дон Кіхота. Так і сьогодні.

***

Бо пам'ятайте,
що на цій планеті,
відколи сотворив її пан Бог,
ще не було епохи для поетів,
але були поети для епох.

«Кобзарю, знаєш...».

Два роки тому Ліна Костенко була запрошена до Білорусі на засідання міжнародного ПЕН-клубу. Але вона відмовилась виступати в Мінську, де були заарештовані громадяни України за участь у мирному мітингові, присвяченому 10-річчю Чорнобиля. Поетеса чи не єдина, хто сказав слово на захист співвітчизників тоді, як офіційний Київ мовчав.

У творчості Ліни Костенко Чорнобиль став символом глобальних масштабів. Всі наші втрати: і матеріальні, і духовні, в минулому й нині, в майбутньому — в її розумінні несуть на собі печать поліського атомного лиха XX століття.

Ось чому отою історико-культурною експедицією стала сама Ліна Костенко. Вона постійно працює в зоні відчуження. Бо й там Україна.

Написане в останні роки Поетесою — своєрідний Чорнобильський літопис. Коли ми прочитаємо його?

***

А офіційна Україна живе й досі акціями, подібними нещодавній, яка називалася дуже красиво — «Передаймо нащадкам у спадок наш скарб — рідну мову». Мені довелось побувати в Запоріжжі. «Чи чули щось про це?» — запитував у людей. У відповідь вони лише зсовували плечима.

А може, й про Чорнобиль стануть теж не знати! І про той — атомний, і про той — бездуховний, що нищить українську мову й саму Україну?

Ліна КОСТЕНКО:

Ти знов прийшла, моя
печальна музо.
Не бійся, я не покладаю рук...
Ти де була, у Всесвіті чи в
Спарті?
Яким вікам світилася вві
млі?
І по якій несповідимій карті
знаходиш ти поетів
на землі?
Ти їм диктуєш долю, а не
вірші.
Твоє чоло шляхетне і ясне.
Поети ж є і кращі,
й щасливіші.
Спасибі, що ти вибрала мене.

Віталій ЖЕЖЕРА, «Голос України»

Під дахом пропонованих обставин

Театр як Щось

«У Москві два університети!» — пригадується, наполягав Сольоний у чеховських «Трьох сестрах». Утім, університети — не наша справа...

А от щодо лялькових театрів — то їх у Києві не менш як три. Щоправда, ця цифра постійно коливається. Раніше надійною точкою відліку служив республіканський ляльковий театр у «Будиночку казок» на вулиці Руставелі. А от міський ляльковий (театр Сергія Єфремова), відомий мало не на всіх континентах, застати вдома було важко, бо він просто не мав власного дому. Згодом у нас з'явився ще й чудовий театр маріонеток. Не встигли ці два театри здобути постійну прописку (маріонетки — в симпатичному закутку на Подолі, а Єфремов — нарешті! — у колишньому кінотеатрі на Лівому березі), як не стало театру на вулиці Руставелі. Адже «Будиночок казок» — це колишня синагога, а культові споруди згідно з президентським указом повертаються колишнім власникам...

Здається, саме час братися до давно обіцяної теми «Театр-як-бездомність», що ми й робимо. Робимо без зайвої категоричності, оскільки житейські обставини («предлагаемые обстоятельства», як казав Станіславський) все одно категоричніші за нас чи навіть за Головне управління культури.

Найстаріший у Києві театр ляльок, котрий залишив обжиті стіни колишньої синагоги, нині працює на Московській площі, навпроти Центрального автовокзалу, в Будинку культури імені Фрунзе. Звісно, довелося відмовитися від вистав, розрахованих на велику сцену й на спеціальну освітлювальну апаратуру. Пора переходити на мандрівний варіант існування й робити вистави, технічно пристосовані до показу в школах, дитсадках та клубах. І отак — мінімум на два роки, до того, як лялькарі перейдуть у реконструйоване приміщення кінотеатру «Дніпро». З тридцяти трьох вистав експлуатуються 18, решту законсервовано до кращих часів. Була навіть чутка, що акторів теж збираються тимчасово «законсервувати» — мовляв, готується проект реорганізації трупи. Чутка тривожна, адже кілька років тому, так само після реорганізації, перестав існувати столичний Театр естради, котрому теж було обіцяне новосілля в колишньому кінотеатрі.

Але директор лялькового театру Микола Іванович Петренко у розмові з вашим кореспондентом запевнив, що проблеми нема, ніякої реорганізації колективу не буде. Проект реконструкції кінотеатру «Дніпро» (престижне місце, у парку, на горі над Європейською площею) —готовий. Його розглянуто й затверджено на містобудівній раді. Але чи буде зроблено реконструкцію протягом обіцяних двох років, залежить від наявності коштів у столичній скарбниці. Між іншим, після затвердження проекту минуло вже майже півроку. Позаду весна, починається літо, якраз сезон для будівництва, але коштів поки що немає.

Ось тут саме час бути категоричним: як же так, для дітей — нема? Але варто подивуватися іншому: як узагалі за нинішніх умов Київ примудряється залишатись театральним містом? Столичне управління культури героїчно утримує понад двадцять театрів. Майже всі вони, навіть за кращих часів, змушені були, довго чи коротко, працювати «у приймах», під чужим дахом. Приміром, Театр на Лівому березі стартував з тієї ж таки синагоги. Молодіжний (теперішній Молодий) починав у БК «Метробуду». Театр на Подолі давав вистави у Гостиному дворі, а відтоді, як там упала стеля, перейшов у галерею «Лавра». Експериментальний театр прихистила НАУКМА. Лиш недавно отримав дах над головою Дитячий музичний театр. «Бенефіс» довго воював з сусідами — Центральним гастрономом на Хрещатику. «Сузір'я» неодноразово ризикувало своїм унікальним старовинним приміщенням на Ярославовім Валу. Театр «Браво!» подбав про свій дім сам, оселившись у затопленому Театрі кіноактора й відремонтувавши його. У Андрія Жолдака дім там, де він показує виставу, — у Києві, Любліні, Варшаві чи деінде.

Цей перелік міг би служити ілюстрацією до тези «Сильніші все одно виживуть!» Але що таке сила стосовно мистецтва і стосовно нинішніх економічних умов? Той самий Жолдак, котрого важко назвати слабким, — навіть він, здається, розчарований у можливості побудувати Дім у себе вдома.

Справді, можна бути матеріально незалежним від держави. Але бути незалежним від економічної бідності й невлаштованості цілого суспільства навряд чи можна. Чи не тому фундатор багатообіцяючого Експериментального театру Валерій Більченко працює нині в Берліні?

А Олександр Балабан, керівник Театру-студії класичної п'єси, сказав недавно авторові цих рядків: «Я збагнув, що таке почуватися емігрантом — навіть не виїжджаючи за кордон...»

АНАСТАСІЯ

ПРОПОНУЄМО ***нашим читачам уривок з книги «Анастасія» Володимира Мегре. В анотації до видання автор вибачається перед читачами за стиль викладу. Він не письменник і не має досвіду літературної творчості. Він також не визначив жанр книги. Це не публіцистика і не фантастика. Але описане автором справді може стати у пригоді в нашому урбанізованому житті.***

Анастасія розігналась і стрибнула у воду невеличкого озерця, сніп бризок, виблискуючи на сонці, злетів, як феєрверк, і опустився на чисте і рівне плесо озера. Секунд за тридцять її тіло повільно почало виринати на поверхню. Вона лежала на воді, розкинувши руки долонями догори, і посміхалася. Я стояв на березі, дивився на неї і думав: «Чи почує білочка клацання її пальців, коли вона лежатиме з немовлям в одній із своїх схованок? Чи допоможе їй хтось із чотириногих друзів? Чи вистачить тепла її тіла, щоб зігріти малюка?»

— Якщо моє тіло почне охолоджуватися і дитині нічого буде їсти, вона заплаче, — тихо сказала, вийшовши з води, Анастасія, — її невдоволений крик може розбудити передвесняну природу або частину її, і тоді все буде добре. Вони її виняньчать.

— Ти читала мої думки?

— Ні, я зробила припущення, що ти про це думаєш. Це ж природно.

— Анастасіє, ти казала, що по сусідству живуть твої родичі. Вони могли б тобі допомогти?

— Вони дуже зайняті, і їх не можна відвертати від справ.

— Чим, Анастасіє, вони зайняті? Що робиш ти цілими днями, якщо фактично тебе повністю обслуговує оточуюча тебе природа?

— Я займаюсь... І намагаюся допомогти людям вашого світу, котрих ви називаєте дачниками або садівниками.

Її улюблені дачники

— Розумієш, сьогодні те суспільство, в якому ти живеш, багато чого може зрозуміти через спілкування з рослинами, які вирощують на дачах, саме на дачах, де знаєш кожну посадку своєї ділянки, а не на позбавлених індивідуальності величезних полях, якими повзають потворні і дурні машини. Люди краще почуваються, працюючи на дачах, багатьом це продовжило життя. Вони робляться добрішими. Саме дачники можуть сприяти усвідомленню суспільством згубності технократичного шляху.

Деякий час вона мовчала, потім тихо заговорила:

— Немолода жінка розгортає марлю, в якій замочене насіння огірків. Насіння вже дуже проросло, видно маленькі паросточки. Вона взяла одну насінинку до рук. Ну, ось я їй підказала, що не потрібно так замочувати насіння, паросточки деформуються під час висаджування, вода така не зовсім підходить, насінинка хворітиме. Вона думає, що сама про це здогадалась. Це частково так і я лише трішки їй додала свідомості. Тепер вона поділиться своїми думками, розповість про це іншим людям. Маленьку справу зроблено.

Анастасія говорила, що рослини реагують на людину, можуть її любити або ненавидіти, позитивно або негативно впливати на її здоров'я.

— І тут у мене дуже багато роботи. Я займаюся дачними ділянками. Дачники їдуть на свої ділянки до своїх насаджень, як до дітей, але, на жаль, вони лише інтуїтивні — їхні стосунки. Їх ще не підкріплено чітким усвідомленням справжнього призначення цього зв'язку. Все-все на землі, кожна травинка, кожна комашка створені для людини, мають своє завдання і призначені для служби людині. Величезна кількість рослин тому підтвердження. Але людина вашого світу дуже мало знає, щоб скористатися наданою їй можливістю в повній мірі.

— Ти кажеш, що кожна комашка створена для блага людини, та як у це повірять люди, які з огидою дивляться на повзаючих по кухонних столах тарганів? Вони що, також створені для блага?

— Таргани, — відповіла Анастасія, — повзають тільки по брудному столу, для того, щоб зібрати інколи непомітні для ока рештки їжі, що розкладаються, переробити їх і потім скласти у потаємний куточок уже не шкідливі відходи. Якщо їх багато, жабку додому принеси. І зайві обов'язково підуть.

Те, що далі запропонувала Анастасія дачникам, мабуть, суперечить науці про рослинництво і вже, без сумніву, суперечить загальноприйнятій практиці саджання й вирощування різних культур на городніх ділянках. Однак її твердження такі грандіозні, що, мені здається, кожному, в кого є можливість, варто випробувати їх, хай не на всій площі своєї ділянки, а на маленькій її частині, тим паче, що окрім користі нічого негативного це не передбачає. До того ж, багато того, що вона сказала, уже підтвердив своїми дослідами кандидат біологічних наук М. М. Прохоров.

Насінинка-лікар

Анастасія стверджувала:

«Кожна насінинка, що ви її висаджуєте, містить у собі величезний обсяг космічної інформації. Цей обсяг незіставний із жодним рукотворним. З допомогою цієї інформації насінинка знає точно, до мілісекунд, час, коли їй слід оживати, проростати, які соки брати з землі, як використовувати випромінювання космічного тіла — сонця, місяця, зірок, у що виростати, які плоди давати. Вирощувані плоди призначені для життєзабезпечення людини. Ці плоди можуть ефективно, сильніше за найкращі у світі рукотворні ліки, що існують нині й майбутні, протистояти будь-якому захворюванню людського організму, але для цього про них має знати ще насінинка, щоб у процесі свого визрівання наснажити плід належним співвідношенням речовин саме для лікування конкретної людини, її конкретного захворювання або кількох, якщо вони існують або є схильність до них.

Для того, щоб насінинка огірка, помідора чи будь-якої іншої рослини, вирощеної на ділянці, мала таку інформацію, потрібно ось що: перед посадкою взяти до рота, де тримати не менш як 9 хвилин незамочену насінинку або кілька. Покласти між долоні, потримати їх там секунд із тридцять, ставши при тому босоніж на тій ділянці, де відбуватиметься садіння. Відкрити долоні, піднести до рота і видихнути на них повітря з легенів, тримати відкритими 30 секунд на сонці. Потім посадити в землю. Ні в якому разі не поливати. Поливати можна лише не менш як через три доби після посадки. Висаджувати треба у сприятливі для кожного овоча дні (це людині вже відомо з місячного календаря). Більш рання посадка за відсутності поливання не така страшна, ніж пізніша. Не виполювати поруч з цією рослиною всі бур'яни. Треба із різних видів залишити хоча б по одному. Бур'яни можна підрізати».

За словами Анастасії, насінинка в такий спосіб вбирає в себе інформацію про людину і, під час вирощування свого плоду, по максимуму відбиратиме з космосу й землі потрібну енергію саме для цієї конкретної людини. Бур'яни всі не можна вилучати, тому що й вони мають певне призначення. Одні захищають рослину від захворювання, інші дають додаткову інформацію. Під час вирощування слід спілкуватися з рослиною — хоча б раз за період її зростання при повному місяці підійти до неї й доторкнутися.

Анастасія твердила, що плоди, вирощені з насінинки таким чином і споживані людиною, яка їх зростила, здатні вилікувати її геть чисто від усіх хвороб, істотно загальмувати старіння організму, позбавити шкідливих звичок, багаторазово підвищити розумові здібності, дати душевний спокій.

Плоди справляють найефективніший вплив, якщо спожити їх не пізніш як через три дні після збирання. Вищезгадані дії треба виконати з різними висаджуваними на ділянці культурами. Не обов'язково засівати у такий спосіб цілу грядку огірків, помідорів тощо, вистачить кількох кущів.

Вирощені вказаним способом плоди відрізнятимуться від інших такого самого сорту не тільки смаком. Якщо їх піддати аналізові, то й за співвідношенням наявних у них речовин вони також будуть інакші.

Саджаючи саджанці, обов'язково треба у викопаній лунці руками й пальцями босих ніг пом'яти землю, плюнути в лунку. На запитання, для чого ногами, Анастасія пояснила, що через потіння ніг з людини виходять речовини (либонь, токсини по-нашому), що містять інформацію про захворювання організму. Цю інформацію одержать саджанці. Вони передадуть її плодам, що будуть здатні боротися з недугами. Анастасія радила час від часу ходити по ділянці босоніж.

Які культури потрібно вирощувати!

Анастасія відповідала:

— Того розмаїття, яке є на більшості ділянок, досить: малина, смородина, агрус, огірки, помідори, суниці, будь-яка яблунька. Дуже добре, якщо є вишня або черешня, квіти. Кількість, площа засіву цих культур не мають великого значення.

До обов'язкових, без яких важко уявити собі повний енергетичний мікроклімат на ділянці, належать такі: соняшник (хоча б один), обов'язково треба посіяти на площі 1,5—2 квадратних метри злакові культури —жито, пшеницю і абсолютно необхідно залишити острівець, не менше двох квадратних метрів, під різнотрав'я. Цей острівець не можна засівати штучно, він має бути природний, і, якщо ви не зберегли на своїй ділянці різнотрав'я, треба принести з лісу дерну і створити з його допомогою такий острівець:

Я запитав Анастасію, чи є потреба висаджувати безпосередньо на ділянці культури, що їх вона вважає обов'язковими, якщо вони ростуть на сусідніх ділянках, а, скажімо, за парканом, неподалік ділянки, буяє різнотрав'я, і одержав таку відповідь:

— Значення має не тільки розмаїтність насаджень, а й спосіб їх висаджування, безпосереднє спілкування з ними, через яке й відбувається насичення інформацією. Я вже казала тобі про один зі способів висаджування — він основний.

Головне — наситити шматочок природи, що оточує тебе, інформацією про себе.

Тільки тоді лікувальний ефект, та й просто життєзабезпечення твого організму, буде набагато вищий, аніж просто від плодів. У дикій, як ви її називаєте, природі, а вона не дика, вона просто незнайома вам, є безліч рослин, з допомогою яких можна виліковувати геть усі існуючі захворювання. Ці рослини для того й створені, та людина втратила чи майже втратила здатність визначати їх.

Я зауважив, що в нас є чимало спеціалізованих аптек, де торгують цілющими травами, є і лікарі, і просто знахарі, що лікують травами професіонально, але...

— Є головний лікар — твій організм. Він од самого початку був наділений здатністю знати, яку траву слід використовувати й коли. Він це робив з допомогою підсвідомості. І ніхто інший замінити його не зможе, бо це особистий лікар, даний тобі Богом. Я розповідаю тобі, як повернути його. Налагоджені взаємовідносини з комплексом рослин твоєї ділянки лікуватимуть тебе й піклуватимуться про тебе, вони самостійно поставлять точний діагноз і виготовлять спеціальні, найефективніші саме для тебе ліки.

Кого жалять бджоли

— На кожній ділянці треба мати одну бджолину сім'ю. Для них слід зробити гніздо, яке вони мають у природних умовах, і все. Подальша робота може полягати лише в тому, щоб забрати у них частину меду, воску та інших речовин, ними вироблених.

— Але ж вони жалитимуть людей. Який то буде відпочинок на дачі, коли людина відчуватиме постійний страх?

— Бджоли жалять, коли людина сама вороже ставиться до них, відмахується, лякається, дуже агресивно внутрішньо налаштована, і не обов'язково до бджіл, а до будь-кого. Вони все це відчувають, точніше — не сприймають випромінювання будь-яких темних почуттів. Ще вони можуть жалити ті ділянки тіла, де є закінчення, що ведуть до захворювання якогось внутрішнього органу людини. І де прорвано захисну оболонку, є інші порушення. Вам відомо, як ефективно виліковують бджоли захворювання, яке ви називаєте радикуліт, та це далеко не єдине, на що вони здатні. Якщо говорити про все та ще й доводити, як ти того хочеш, тобі довелося б пробути в мене не три дні, а багато тижнів. У вас багато розказано про бджіл, я лише внесла деякі корективи в оповіді, повір мені, прошу, вони суттєві. Заселити сім'ю до такого вулика дуже просто. Треба висипати туди бджолиний рій, а перед тим покласти шматочок воску. Ніяких саморобних рамок і щільників ставити не треба. Згодом, коли сім'ї житимуть хоча б на кількох сусідніх ділянках, бджоли самі розмножуються, шляхом роїння займатимуть вільні колоди.

— А як мед у них забирати?

— Відкрити нижню кришку, надломити щільники, що висять, і витягти запечатані мед і пилок. Тільки не треба бути жадібним, необхідно щось залишити бджілкам на зиму.

Здрастуй, ранку!

— Вранці, бажано, коли сонце сходить, босоніж вийти на ділянку, підійти до тих рослин, до яких захочеться. Можна торкнутися їх. Робити це треба не за якимось трафаретом чи ритуалом, який точно повторюється щодня, а як заманеться, яке виникне бажання. Та робити це треба до вмивання. Тоді рослини відчуватимуть запахи речовин, що виділяються під час сну з організму через пори шкіри. Коли тепло і є поруч хоч маленька ділянка з травою, а бажано, щоб вона була, треба лягти на неї і хвилин 3—4 потягатися. Якщо на тіло при цьому заповзе якась комашка — не зганяти її. Багато які комашки розкупорюють на тілі людини пори, прочищають їх. Як правило, закупорюються ті пори, через які й виходять токсини, що виносять на поверхню шкіри всілякі внутрішні болячки, даючи людині змогу змити їх. Якщо на ділянці є якась водойма, треба зануритися в неї. Якщо немає — можна облити себе водою. Стояти при цьому треба босоніж неподалік грядок і рослин, ще краще — між грядками або, приміром, одного ранку поруч з кущами малини, наступного —смородини і т. д. Після обливання не треба одразу витиратися. Крапельки води з долонь краще струсити, наче розкидаючи їх на довколишні рослини. Крапельки води з інших ділянок тіла треба також струшувати руками. Після цього можна виконувати звичайні процедури вмивання і користуватися всіма пристосуваннями, до яких ви звикли.

Вечірні процедури

— Увечері, перед сном, треба обов'язково помити ноги, використовуючи при цьому воду з додаванням невеликої кількості (кілька крапельок) соку з лободи, кропиви. Можна і те й друге разом, не користуючись при цьому милом чи шампунем. Воду, в якій мили ноги, вилити на грядки. Після чого, якщо є в тому потреба, помити ноги з милом. Ця вечірня процедура важлива з двох причин. Через потіння ніг виходять токсини, виносячи з організму внутрішні його хвороби, і треба змити їх, щоб прочистити пори. Сік з лободи й кропиви цьому сприятиме. Виливаючи воду на грядки, ви даєте додаткову інформацію мікроорганізмам і рослинам про свій сьогоднішній стан. Це також дуже важливо. Тільки одержавши інформацію, видимий і невидимий світ, який нас оточує, може виробляти, відбираючи з Космосу й землі, все потрібне для нормального функціонування вашого організму.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ, «Голос України»

«Динамо» (Київ) – «Спартак» (Москва) – дія друга...

***Ф**УТБОЛ. Прихильники футболу України та Росії влітку минулого року стали свідками грандіозного свята, яке відбулося на НСК «Олімпійський» у Києві. Протистояли динамівська і спартаківська команди зразка 1980-х років.*

Пригадую, як блискучий захисник московського клубу і колишньої спільної збірної Вагіз Хідіятулін, ледве втримуючи сльози, ділився зі мною враженням від того, що відбулося в українській столиці. Хоча його команда й відтоді програла того вечора. Схвильованих і розчулених було, либонь, сотні тисяч, а може, й мільйони людей. Адже те свято транслювало телебачення. На обидві країни.

І от другого дня літа на головній арені стадіону в Лужниках відбудеться друга дія цього захопливого спектаклю. Москвичів, як і торік, очолює Микита Симонян (Костянтин Бєсков знову відмовився від такого тренерства). Він назвав орієнтовний склад «Спартака»: Рінат Дасаєв, Станіслав Черчесов, Вагіз Хідіятуллін, Борис Поздняков, Сергій Шавло, Федір Черенков, Юрій Гаврилов, Сергій Родіонов, Юрій Суслопаров, Олег Романцев, Георгій Ярцев, Олександр Мостовий, Євген Кузнецов, Віктор Пасулько, Геннадій Морозов. Безперечно, сильна компанія, нічого не скажеш.

Але в розпорядженні Валерія Лобановського намічається ще зірковіший склад: Віктор Чанов і Михайло Михайлов, Володимир Безсонов, Андрій Баль, Сергій Балтача, Олег Кузнецов, Олександр Заваров, Анатолій Дем'яненко, Леонід Буряк, Іван Яремчук, Василь Рац, чемпіон Італії, Шотландії та СРСР Олексій Михайличенко, свого часу найкращого футболіст і бомбардир чемпіонату Швеції Вадим Євтушенко, Олег Протасов, Геннадій Литовченко і два володарі «Золотого м'яча» — найкращого футболіста Європи — Олег Блохін та Ігор Бєланов. Абсолютно всі — заслужені майстри.

У Москві до цього поєдинку великий інтерес. Організатори встановили досить помірну ціну на квитки — 20 рублів (близько семи гривень). А перед поєдинком спартаківців і динамівців відбудеться матч журналістів. За наш «Пресинг» виступатиме і представник «Голосу України».

На знімках: Валерій Лобановський та Микита Симонян перед київським поєдинком; заповнені вщерть трибуни НСК «Олімпійський» і зірковий склад київського «Динамо» 80-х років у центрі поля.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Футбол. Чемпіонат світу-98

Для вболівальників нагадаємо склади груп, учасники яких, починаючи з 10 червня, поведуть боротьбу за Золотий Кубок світу на стадіонах Франції.

А. Бразилія, Шотландія, Марокко, Норвегія. **В.** Італія, Чилі, Камерун, Австрія. **С.** Франція, ПАР, Саудівська Аравія, Данія. **D.** Іспанія, Нігерія, Парагвай, Болгарія. **Е.** Нідерланди, Бельгія, Корея, Мексика. **F.** Німеччина, США, Югославія, Іран. **G.** Румунія, Колумбія, Англія, Туніс. **Н.** Аргентина, Японія, Ямайка, Хорватія.

А тепер календар ігор:

ПЕРШЕ КОЛО

10 червня, середа. Париж, Сен-Дені. Бразилія — Шотландія. Монпельє. Марокко — Норвегія.

11 червня, четвер. Тулуза. Камерун — Австрія. Бордо. Італія — Чилі.

12 червня, п'ятниця. Марсель. Франція — ПАР. Лан. Саудівська Аравія — Данія. Монпельє. Парагвай —Болгарія.

13 червня, субота. Париж. Сен-Дені. Нідерланди —Бельгія. Ліон. Корея — Мексика. Нант. Іспанія —Нігерія.

14 червня, неділя. Лан. Ямайка — Хорватія. Тулуза. Аргентина — Японія. Сент-Етьєн. Югославія — Іран.

15 червня, понеділок. Париж. Парк принців. Німеччина — США. Марсель. Англія — Туніс. Ліон. Румунія —Колумбія.

16 червня, вівторок. Нант. Бразилія — Марокко. Бордо. Шотландія — Норвегія.

17 червня, середа. Монпельє. Італія — Камерун. Сент-Етьєн. Чилі — Австрія.

18 червня, четвер. Париж. Сен-Дені. Франція —Саудівська Аравія. Тулуза. ПАР — Данія.

19 червня, п'ятниця. Париж. Парк принців. Нігерія —Болгарія. Сент-Етьєн. Іспанія — Парагвай.

20 червня, субота. Марсель. Нідерланди — Корея. Нант. Японія — Хорватія. Бордо. Бельгія — Мексика.

21 червня, неділя. Париж. Парк принців. Аргентина —Ямайка. Ліон. США — Іран. Лан. Німеччина — Югославія.

22 червня, понеділок. Монпельє. Колумбія — Туніс. Тулуза. Румунія — Англія.

23 червня, вівторок. Париж. Сен-Дені. Італія —Австрія. Марсель. Бразилія — Норвегія. Нант. Чилі —Камерун.

24 червня, середа. Ліон. Франція — Данія. Лан. Іспанія — Болгарія. Тулуза. Нігерія — Парагвай. Бордо. ПАР — Саудівська Аравія.

25 червня, четвер. Париж. Парк принців. Бельгія —Корея. Нант. США — Югославія. Монпельє. Німеччина — Іран. Сент-Етьєн. Нідерланди — Мексика.

26 червня, п'ятниця. Париж. Сен-Дені. Румунія —Туніс. Ліон. Японія — Ямайка. Лан. Колумбія —Англія. Бордо. Аргентина — Хорватія.

ДРУГЕ КОЛО

27 червня, субота. Париж. Парк принців. 1С—2В=1. Марсель. 1В—2А=2.

28 червня, неділя. Париж. Сен-Дені. 1D—2С=4. Лан. 1С—2D=3.

29 червня, понеділок. Монпельє. 1F—2Е=6. Тулуза. 1Е—2F=5.

30 червня, вівторок. Бордо. 1G—2Н=7. Сент-Етьєн. 1Н—2G=8.

1/4 фіналу

3 липня, п'ятниця. Париж. Сен-Дені. 2—3=В. Нант. 1—4=А.

4 липня, субота. Марсель. 5—8=С. Ліон. 6—7=D.

1/2 фіналу

7 липня, вівторок. Марсель. А—С.

8 липня, середа. Париж. Сен-Дені. В—D.

11 липня, субота. Париж. Парк принців. Матч за 3 місце.

12 липня, неділя. Париж. Сен-Дені. **ФІНАЛ.**

По світах добре, а додому тягне...

Видатний український хокеїст, чемпіон світу ще в складі союзної збірної, один із найяскравіших форвардів Національної хокейної ліги (НХЛ) Дмитро Христич, який виступає за клуб «Бостон брюї завітав на десяток днів до рід Києва. До речі, Дмитро офіційно з пресою ще не зустрічався. Але пообіцяв, що перше (ексклюзивне) інтерв'ю дасть «Голосу України». Отже, стежте за публікаціями в нашій газеті.

СЄХЛ: контури нового сезону

У залі прес-конференцій київського готелю «Салют» зібралися президенти клубів, які входять до Східно-Європейської хокейної ліги. Під час ділової зустрічі, на якій головував президент СЄХЛ Лев Контарович, було накреслено контури сезону-98/99.

До речі, розпочати його планується 5 вересня. Фініш —31 березня 1999 року. За цей період учасники мають провести регулярний чемпіонат і розіграш Кубка Ліги.

Отже, про чемпіонат. На його першому етапі десять клубів зіграють два кола. На другому — п'ять найсильніших клубів визначать чемпіона і призерів, розподілять між собою призові кошти.

Потім відбудеться кубковий турнір. У ньому обов'язково мають стартувати щонайменше шість колективів. Якщо знайдуться бажаючі, тоді коло учасників можна розширити. Як кажуть, були б гроші... для внеску.

До речі, в кулуарах велися розмови про розширення СЄХЛ. Є інформація, що у Гродно прагнуть заявити свою другу команду. Скажімо, «Німан-2».

Можливо, що почнеться відродження команди в Харкові. Вихованці цієї чудової школи, яка продовжує «кувати» кадри, грають де завгодно, тільки не вдома. Он, кажуть, на драфті в НХЛ стоять два молоді харків'янини. Дай Боже, щоб від хороших розмов і намірів справа перейшла в реальну площину. Багато що залежить від керівників міста і області, заможних людей.

Учасники засідання затвердил найкращих гравців сезону, що м нув. Воротар — Андрій Зиньков («Юніорс-Ессаміка», Рига), захисник — Артур Лачаунієк («Полімір», Новополоцьк), нападаючий — Олександр Зіневич («Сокіл», Київ). Найкращий бомбардир чемпіонату — Дмитро Марковський («Сокіл», Київ) — 61 очко (31 шайба + 30 голевих передач).

А поки що хокей пішов на канікули. Київський «Сокіл» — чемпіон і володар Кубка СЄХЛ — на перше передсезонне тренування збереться наприкінці червня.

В. Б.

Завтра фінал Кубка!

Він почнеться о 17.00 на НСК «Олімпійський». Зустрінуться ЦСКА (Київ) і «Динамо» (Київ). Гадаємо, що прихильники футболу завітають на головну спортивну арену України і стануть свідками цікавого поєдинку земляків.

Перемога олімпійців у Будапешті

У столиці Угорщини олімпійська збірна цієї країни зіграла товариський матч із колегами з України. Перемогли українські футболісти — 3:1. Дранов, 17, 18, Яксманицький, 86 — Кенеші, 36.

Наша команда виступала в такому складі: Романенко, Першин, Яксманицький, Балицький, Даценко (Купцов, 55), Котов, Воробей, Дранов (Шпак, 64), Олійник, Платонов (Черняк, 46), Венглінський.

Сьогодні в «Курені» невелика презентація без фуршету

На сторінку завітав гість із Донбасу «Дон Хіхот». Пояснювати назву гумористично-сатиричного випуску, мабуть, немає потреби. І все ж...

Погодьтеся — боротися з нашими численними негараздами найліпше з допомогою динаміту, напалму тощо. А спроби покепкувати або висміяти те чи інше явище часто-густо нагадують те відоме протиборство з вітряками. І все ж, «Дон Хіхот» не поспішає складати зброї, бо ще класик сказав: «Я сміюся, бо інакше мені довелося б плакати».

«Дон Хіхот» презентували

Павло КУЩ
та Микола КАПУСТА
(малюнки).

ІВАН
(інформаційне веселе агентство новин) повідомляє

Чи знаєте ви, що...

...Коли у середині квітня уздрієте людину з ялинкою в руках, це необов'язково безнадійний ледацюга, який нарешті виносить ялинку з помешкання. Справа у тому, що за традицією на шахтах регіону ялинку наряджають після виконання річного плану. А оскільки зараз багато шахт нарешті впоралося з річним завданням, для них відкрито спеціальні ялинкові базари. Ціни ті самі. Зате за послуги Діда Мороза деруть утридорога, бо кому охота паритися в спеку у кожусі та валянках?..

***

...Садистський метод впливу на незговірливих клієнтів взяли на озброєння типи, яких звуть санітарами бізнесу. Жертву прив'язують до стільця і на кілька годин залишають перед увімкненим телевізором, де транслюються окремі передачі УТ. Ефективність «телевізійного стільця» настільки висока, що, кажуть, правоохоронні органи теж мають намір застосовувати цей нелюдський спосіб мордування і у своїй практиці.

***

...При спортклубі заводу феросплавів розпочала свою роботу секція «вужів». Так називають себе поодинокі відчайдухи, які, поборовши огиду та відразу, намагаються купатися у найближчій водоймі. Туди, після зливу у неї заводських вод, ніщо живе не підходить на гарматний постріл, але «вужі» своїм прикладом хочуть повернути минулу славу колись пляжних місць. Хоча під час купання акваланги із себе «вужі» поки що не ризикують знімати.

***

...На полігоні села Хомівка відбулося випробування якісно нового напою «Ганна-кола». Особливість високоградусної рідини у тому, що після її вживання мерщій починаєш ходити по колу у пошуках скоріше знайти чим запити. У найближчих планах баби Ганни випуск ще одного дешефра — напою «Спайт». Після нього пластом падаєш спати на 6 — 7 годин і вже ніщо не може потривожити глибокий сон.

***

...У міських магазинах вже з'явилася у продажу перша партія свіжого повітря, розфасованого у металеві банки. Товар користується підвищеним попитом, тому, як завжди, не обійшлося без колізій. У той час, коли переважна більшість покупців скидаються на банку, «нові» гребуть свіже повітря ящиками і не тільки дихають ним, а й навіть приймають повітряні ванни!..

Хочете — вірте, хочете — ні

Чутки виявилися перебільшеними

Маніяк трапився нівроку. Як намальований! Пика — хоч поросят об неї бий. Шия — хоч обіддя гни. Руки, як граблі.

Однак я теж стріляний горобець.

— А документ є? — дипломатично замаскував недовіру.

Та коли прочитав у посвідці, що тип і справді працює «маніяком-гвалтівником міста Луганська та області», все ж довго не міг знайти потрібних слів. Бо маніяк — це вам не симпатична молодиця. Його не запитаєш звично: «Що ви робите сьогодні після роботи?» Та я таки наважився...

— А що? — кинув на мене недовірливий погляд.

Однак, коли почув назву газети, якій мав дати ексклюзивне інтерв'ю, люб'язно погодився.

— Ця про мене ще не писала, — прогарчав і призначив час.

Коротше, на п'ять хвилин раніше домовленого часу я прибув на призначене місце. Через півгодини причовгав і мій співрозмовник.

— Клята робота! — почав бідкатися ще здалеку. — Ніякого особистого життя!

— Хіба? — прикинувся я Хомою невіруючим.

— Ворогу не побажаю, — він спересердя сплюнув і знеможено сів просто на тротуар. — Адже тільки з початку цього року мною здійснено півтора десятка нападів на жінок. Та що вони там собі думають — я двожильний?!

— Хто думає? — вперто дотримувався я лаконізму.

— Хто, хто... Ті, хто в газетах про мене отаке пишуть, нехай би їх нагаями писало! Та ти що, в натурі, газет не читаєш? — присікався вже до мене.

Я не встиг відповісти, бо наша невинна розмова враз урвалася. До того ж досить незвично.

З-за рогу вигулькнули три майже тверезі довгоногі створіння. Вони вели одна одну під руки і дуже голосно виводили стару пісню на новий лад:

— Гей, маніяк, ти дуже довго вкалував, і я тебе устигла розлюбить!..

— Ану, розсівся тут! — безцеремонно штовхнула ногою мого співрозмовника одна із запізнілих перехожих. — Розвелося цих маніяків — вже пройти ніяк!..

Такої образи той стерпіти не зміг. Рвучко схопився на ноги. Скреготнув зубами, почервонів і... враз зник. Тільки легенький димок стелився над тротуаром.

«Господи!.. Іще один згорів на роботі!», — подумки жахнувся я і рвонув до найближчого відділення міліції.

А перегодя правоохоронці заспокоювали вже не тільки мене, а й велику частину мешканців Луганська. Тим більш, що чутки про маніяка на вулицях міста підхопили й окремі газети. Як наслідок, складалося враження, що маніяк навіть періодично влаштовує пресконференції для деяких масмедіа.

Справді, в Луганську з початку цього року зареєстровано 16 випадків згвалтувань. Але, за даними співробітників УМВС області, всі вони здійснені у різних районах міста і різними людьми. До того ж, у 15 випадках нападники були затримані по гарячих слідах і нестимуть відповідне покарання. Тому інтерв'ю вони дають не журналістам, охочим до сенсацій, а працівникам слідчих органів.

Цей партійний, партійний, партійний змій...

Посеред білого дня повертався з чергового мітингу. Нікому нічого. Щоправда, дедалі перебуваючи у відповідному стані, вголос обговорював побачене й почуте, аж поки дорогу не заступили дві постаті в уніформі.

— Ще один набрався як май груш! — чи то зрадів, чи то обурився перший.

— Сержант Лапенко, спецпідрозділ з боротьби із партоголізмом, — відрекомендувався другий. — Ану, чим дихаєте, шановний?

Я, звісно, обурився, але зробив спробу переконати їх, що програма нашої партії має відчутні переваги, порівняно з іншими...

— Наш!!! — в один голос вигукнули типи. — Партійний змій своє бере!

А далі взяли мене під руки й посадили у автомобіль-фургон з гратами.

— Куди?! — ще намагався я протестувати, але фраза: «Мітингувати треба менше!» відбила охоту дискутувати. А коли почув: «У витверезник», то й узагалі повісив носа.

У передпокої згаданого закладу вже сиділа розпатлана жінка і дуже голосно не погоджувалася з тим, що вона — хронічний партоголік. Мовляв, партійна гарячка їй анітрохи не загрожує.

Поки вона переконувала всіх присутніх в абсолютно безпартійному способі життя, роздивлявся довкола. Жодної тобі листівки чи передвиборної агітки. Немає навіть програм кандидатів від партій та блоків. Натомість на всю стіну гасло «Партоголізму — бій!» та «Партоголізм — чума кінця ХХ століття!». А поряд — з півдюжини фотопортретів та карикатур на стенді «У полоні партійного змія».

— Скільки партій сьогодні створив? — нарешті запитав мене черговий лікар-партолог.

Діватися нікуди — почав загинати пальці.

— Досить, — перебив він мене, —

початкова стадія. Хронічні, як правило, не пам'ятають такої кількості.

— А галюцинації часом не турбують? Очолити всі партії одразу не кортить? — знову підозріло поглянув на мене.

Після того, як вдалося заперечити, партолог відразу втратив до мене професійний інтерес.

— Примусовому лікуванню не підлягає, — поставив діагноз. — Якщо дозуватиме, люди з нього ще будуть. Але для профілактики нехай переночує.

Поки в мене вивертали кишені і вигрібали з них газети, програми партій та агітаційні листівки, привели ще одного клієнта.

— Ось! — гордо рапортував вже знайомий мені сержант. — Просто на тролейбусній зупинці закликав усіх вступати до його партії і цим ображав людську гідність...

— А-а-а-а!.. Старий знайомий! — задоволено потер долоні черговий. — А я вже грішним ділом подумав, що тебе закодували. — Ну, скільки сьогодні установчих партійних зборів провів?..

— Ти ж казала, у вівторок — буде партій у нас сорок!.. — зухвало заспівав партоголік, розуміючи, що втрачати вже нічого.

Продовження концерту я не чув. Мене провели у невеличкий зал, де кілька горопах вже слухали науково-популярну лекцію про згубність партоголізму. Виявляється, партоголізна залежність сягає своїми корінням в минуле, але особливо загрозливого розміру набула останнім часом. Адже партії створювати, як і вживати алкоголь, теж треба в міру. А в нас?! Кількість новостворених партій зростає в геометричній прогресії.

— Самовпевнений вигук «Є така партія!» наразі вживається навіть частіше за традиційне «Ти мене поважаєш?..» — обурювався лектор партійному дурману.

А далі повідав, що політичне самопочуття ще вчора абсолютно здорових у цьому відношенні громадян різко погіршується. Тобто людина, яка з усіх відомих партій перевагу віддавала партії в доміно, наче з глузду їде. Бо враз стає залежною від звички вступати в уже наявні партії або мерщій засновувати нові...

Як наслідок, відповідні профілактичні й лікувальні заклади переповнені, хоча ефективного засобу зцілення не існує й досі. І тільки нещодавно партолог Н. запропонував нову технологію анонімного лікування. Він береться позбавити від партогольної залежності всього за два — три сеанси. Якщо тільки не йдеться про запущений випадок.

Одне слово, у витверезнику як у витверезнику. Не обійшлося й без холодного душу, яким став показ відеофільму, знятого прихованою камерою із життя партоголіків.

А на ранок я отримав квитанцію і запевнення, що як для першого разу на місце роботи не повідомлять. Натомість довелося дати розписку протягом трьох тижнів утриматися навіть від будь-яких натяків на партоголь.

Тиждень я тримався як неприступна фортеця і «сухий закон» був нормою для життя. Ані краплі партійної та політичної інформації! Але під час чергової телетрансляції партійної реклами не втримався... Коротше, створив партію з боротьби із партоголізмом. І, щоб зробити перший внесок, сів за написання ось цих рядків.

Валерій БАБИЧ: «Біблія для всіх одна!»

Уже після березневих парламентських виборів утворилася нова партія — Всеукраїнське об'єднання християн, перший з'їзд якої відбувся нещодавно в Києві. Цю політичну партію очолив народний депутат України Валерій Бабич. Чому саме після виборів утворилася ця партія?

— Ми, всі ті, хто стояв біля витоків Всеукраїнського об'єднання християн, жодною мірою не орієнтувалися на політичну кон'юнктуру, не ставили за мету обов'язкову участь нашої партії в парламентських виборах 1998 року. Ми працюємо на перспективу, не бажаючи повторити долю багатьох політичних партій, що створювалися або «під особу», або під виборчий закон.

Ми не могли дозволити собі галопівних темпів у формуванні структур Всеукраїнського об'єднання християн.

Кінцеву мету своєї діяльності Всеукраїнське об'єднання християн вбачає у побудові в Україні такого суспільства, яке в усіх сферах життєдіяльності керувалося б принципами християнського вірування. А наша найголовніша мета — побудова християнської держави.

При цьому наша принципова установка полягає в тому, що ми не культивуємо у середовищі членів партії, серед активу об'єднання надмірного критицизму щодо нинішньої влади. Ми готові запропонувати наші розробки нинішній владі чи реалізовувати їх у майбутньому самостійно з єдиною метою — зробити життя людини в Україні гідним її високого покликання, а саму країну — міцною і динамічною у своєму розвитку.

У своєму прагненні суспільного прогресу, духовного оновлення України, її соціально-економічного розвитку, ми піднімаємо прапор об'єднання усіх партій — не лише християнських — всіх, хто хоче не руйнувати, а творити, будувати нову демократичну державу. Об'єднавчу ідею нашої партії закладено вже в самій її назві, у програмі записано: «Разом ми, християни, становимо більшість, яка може конституційними політичними засобами, особистим прикладом, особистою працею змінити суспільство».

Духовність, Храм духовності — це віра в Бога і організація нормальної життєдіяльності суспільних механізмів і інститутів, що покликані забезпечити інтелектуальний фізичний та моральний розвиток особистості. Це відродження і збереження інтелектуальних та культурних надбань суспільства. Це гармонія перетворень, що здатні забезпечити кожному без винятку громадянинові України можливість для повноцінного розвитку, отримання якісної освіти та всебічного виховання.

Пріоритет духовності — це і принципово інша, ніж сьогодні, система фінансування таких важливих сфер життєзабезпечення суспільства, як освіта, наука, система суспільного виховання підростаючого покоління, а також розподілу бюджетних коштів з урахуванням усієї важливості духовного розвитку людини і суспільства.

— У багатьох наших співвітчизників склалося уявлення про ділових людей як про стовідсоткових прагматиків, далеких не те що від філософії, а й навіть від елементарних людських почуттів: співчуття, жалю, альтруїзму. Чи не суперечить ваша позиція самій природі ринкових відносин? Невже ви серйозно вірите в реальність поєднання таких несумісних понять, як гроші і духовність?

— Повірте мені, сьогодні вже багато людей переконалися, що далеко не все вирішують гроші. І серед бізнесменів чимало таких, яким стає зрозуміло, що для виховання їхніх дітей та внуків потрібні насамперед духовні, а потім вже матеріальні цінності. Справжній бізнесмен — трудоголік, йому не вистачає 24 годин у добі. І все-таки, незважаючи на величезну зайнятість, дедалі більше ділових людей знаходять час для молитви, йдуть до церкви.

— У програмі Всеукраїнського об'єднання християн записано: «Ми — за світський характер держави, проти її втручання у справи церкви і навпаки». Як це положення поєднати з іншим програмним положенням, а саме тим, де йдеться про намір будувати християнську державу? Чи не додасть «масла у вогонь» діяльність об'єднання з огляду на загострення міжконфесійних конфліктів?

— Якщо ви уважно читали програму, то, мабуть, помітили, що там є і такі слова: «Ми проти міжцерковного, міжконфесійного протистояння та визнання однієї з конфесій державною. Держава не може бути вільною від регулювання певних сторін життя Церкви, що пов'язані із забезпеченням громадського порядку та суспільної стабільності».

Ми домагатимемося неухильного дотримання Конституції, законів України, що регулюють діяльність релігійних організацій та міжнародних зобов'язань країни із забезпечення та захисту свободи совісті та свободи діяльності релігійних організацій.

— А якщо нехрещені подадуть заяви до вашої партії? Ви їм не відмовите? Це не суперечить платформі ВОХ?

— Ми підтримаємо кожного, хто поділяє наші погляди на цінності християнського бачення світу, хто прагне жити за євангельськими заповідями: не вкради, не вбий, не пожадай чужого. До цієї платформи має змогу приєднатися людина будь-якого віросповідання, а також людина, яка не дотримується ніякого віросповідання, але хоче жити і живе чесно.

А якщо повернутися до питання щодо гілок християнства, то й тут можна знайти взаємоприйнятний аргумент: адже Біблія для всіх одна! Чи не так?

Інтерв'ю провів
Олег МІЛОВЧАНИН.

Оголошення

16 липня 1998 року о 13-й год. у Полтаві по вул. Маршала Бірюзова, 17 відбудуться чергові загальні збори акціонерів закритого акціонерного товариства «Соняшник».

Порядок денний:

1. Звіт правління товариства, затвердження балансу (за 1997 рік) та плану розподілу прибутку на 1998 рік.

(Доповідач: голова правління — генеральний директор Паук Д. М.).

2. Звіт ревізійної комісії.

(Доповідач: голова ревізійної комісії Ємець О. П.).

3. Про зміни до статуту товариства у зв'язку:

— із змінами Закону України «Про господарські товариства».

(Співдоповідач: перший заступник голови правління —генерального директора Бабенко В. І.);

— із збільшенням статутного фонду шляхом розширення кола учасників (про додатковий випуск акцій товариства для залучення зовнішніх інвестицій).

(Співдоповідач: заступник генерального директора з питань економіки Флока М. В.).

Метою випуску акцій третьої емісії є збільшення статутного фонду. Після здійснення третьої емісії статутний фонд товариства становитиме 12 361 230 (дванадцять мільйонів триста шістдесят одну тисячу двісті тридцять) гривень.

Напрями використання залучених від емісії коштів:

— розвиток виробництва;

— поповнення обігових коштів.

Плановий обсяг емісії — 15000 (п'ятнадцять тисяч) акцій номінальною вартістю однієї акції 35 (тридцять п'ять) гривень на загальну суму 525000 (п'ятсот двадцять п'ять тисяч) гривень. Акції призначені для розміщення між новими учасниками товариства. Акції випускаються у безпаперовій формі. Серія третього випуску «С», порядковий номер з 338179 по 353178. Усі акції прості іменні. Акціонеру видається виписка з реєстру на загальну кількість належних йому акцій. Оплата здійснюється в національній валюті України.

Акції можуть бути відступлені власниками іншим акціонерам та працівникам товариства, що не є його акціонерами, а також третім особам, якщо вони не придбані акціонерами або працівниками, або самим акціонерним товариством для їх наступного перепродажу в порядку, передбаченому статутом згідно з чинним законодавством. Передача, купівля, продаж акцій оформляється з внесенням відповідних змін в системі реєстру, журналі реєстрації. Здійснення інших операцій з акціями ЗАТ «Соняшник» відбувається за місцем його знаходження згідно із Положенням про акції.

Початок передплати акцій — 08.06.98 р.

Закінчення передплати акцій — 10.07.98 р.

4. Затвердження внутрішніх нормативних документів та зобов'язань по контракту на продаж олії іноземній фірмі.

(Співдоповідачі: реєстратор ЗАТ Пономаренко М. В., в. о. головного бухгалтера Батура В. С.).

5. Вибори голови і членів ради товариства.

Реєстрація акціонерів відбудеться за адресою: м. Полтава, вул. Маршала Бірюзова, 17 з 9.00 до 10.00.

Акціонери мають право брати участь у зборах особисто чи через своїх представників. При собі мати паспорт та свідоцтво.

До уваги акціонерів

ВАТ Виробничо-наукове підприємство «Укрзооветпромпостач» *повідомляє*, що загальні збори акціонерів відбудуться 10 липня 1998 р. об 11 годині за адресою: м. Київ, вул. Васильківська, 16.

Порядок денний:

1. Звіт правління про фінансово-господарську діяльність за 1997 рік.
2. Затвердження нової редакції статуту товариства.
3. Звіт голови спостережної ради.
4. Звіт ревізійної комісії.
5. Затвердження незалежного реєстратора.
6. Затвердження форми випуску акцій підприємства.

Реєстрація акціонерів та довірених осіб з 9.00 до 10.30. Для реєстрації необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів слід подати доручення, оформлене згідно з чинним законодавством, та документ, що посвідчує особу.

За довідками звертатися по телефону: (044) 263-41-14. **Правління ВАТ.**

Академія праці і соціальних відносин Федерації профспілок України запрошує на роботу на конкурсній основі досвідчених викладачів у галузях права, економіки та історії профспілок:

1. Кафедра теорії та історії держави і права:
завідувач кафедри — доцент, кандидат юридичних наук чи професор, доктор юридичних наук — 1 ставка;
доцент, кандидат юридичних наук чи професор, доктор юридичних наук — 3 ставки.
2. Кафедра цивільно-правових дисциплін:
доцент, кандидат юридичних наук чи професор, доктор юридичних наук — 13 ставок.
3. Кафедра конституційного, адміністративного та фінансового права:
завідувач кафедри - доцент, кандидат юридичних наук чи професор, доктор юридичних наук — 1 ставка;
доцент, кандидат юридичних наук чи професор, доктор юридичних наук — 8 ставок.
4. Кафедра криміналістики, кримінального права і процесу:
доцент, кандидат юридичних наук чи професор, доктор юридичних наук — 8 ставок.
5. Кафедра економічної теорії:
доцент, кандидат економічних наук чи професор, доктор економічних наук — 2 ставки.
6. Кафедра маркетингу:
завідувач кафедри — доцент, кандидат економічних наук чи професор, доктор економічних наук — 1 ставка; доцент, кандидат економічних наук чи професор, доктор економічних наук — 6 ставок.
7. Кафедра фінансів і кредиту:
завідувач кафедри — доцент, кандидат економічних наук чи професор, доктор економічних наук — 1 ставка;
доцент, кандидат економічних наук чи професор, доктор економічних наук — 10 ставок.
8. Кафедра соціального партнерства і конфліктології:
доцент, кандидат історичних наук чи професор, доктор історичних наук — 1 ставка.

Термін подачі заяв — один місяць з дня оголошення конкурсу. Заяви приймають за адресою: 252650, Київ, Велика Окружна дорога, 3, Академія праці і соціальних відносин, кімната 319.

Телефони для довідок: 252-49-40, 266-24-52.

Арбітражний суд Києва (Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справи про банкрутство:

ТОВ «Експоцентр» (ю. а.: 253121, Київ, вул. Вербицького, 30-А; р/р 2457905 у Харківському відділенні Промінвестбанку України), справа № 15/58;

ТОВ «Фортуна-Віват» (ю. а.: 253068, Київ, вул. Срібнокільська, 8-А; р/р 467186 у Харківському відділенні «Укрсоцбанку» Києва), справа № 19/79;

ТОВ «Каланта» (ю. а.: 253091, Київ, вул. Харківське шосе, 156; р/р 1467013 у Київській філії Акціонерного банку «Акси-банк»), справа № 18/38;

ТОВ «Нікіта» (ю. а.: 253152, Київ, вул. Серафимовича, 9-А; р/р 001457202 у Подільській філії АБ «Інко»), справа № 12/57-б;

ТОВ «Фемі-Фан» (ю. а.: 253098, Київ, вул. Дніпровська Набережна, 5-Б, кв. 116; р/р 1467187 у Куренівському відділенні АБ «Інко»), справа № 12/32-б;

ТОВ «Тихон» (ю. а.: 253088, Київ, вул. Леніна, 34; р/р 467609 у Харківській районній філії АКБ «Легбанк» Києва), справа № 2/172-б;

ПП «Сіваш» (ю. а.: 253068, Київ, вул. Олійника, 21; р/р 26003464 у АППБ «Аваль»), справа № 8/75;

АТЗТ «Металбау» (ю. а.: 253081, Київ, вул. Здолбунівська, 2; р/р 26006301163 у Київському філіалі Реал банку «Укракадембанку»), справа № 8/76;

ТОВ «Інститут проблем ресурсозбереження та критичних технологій» (ю. а.: 252045, Київ, вул. Чапаєвське шосе, 98; р/р 260082000039801 у Подільській філії Акціонерного комерційного банку «Київ»).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймають протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Відкрите акціонерне товариство Львівська товарно-сировинна фірма «Львівресурси»

повідомляє своїх акціонерів, що 17 липня 1998 р. об 11 год. відбудуться загальні збори акціонерів за адресою: м. Львів, вул. М. Вороного, 6, актовий зал Львівського державного технікуму легкої промисловості.

Порядок денний:

1. Затвердження підсумків діяльності ВАТ «Львівресурси» за 1997 р.
2. Затвердження висновків та звіту ревізійної комісії.
3. Внесення змін до статуту ВАТ та внутрішніх нормативних документів.
4. Вибори спостережної ради товариства.
5. Про реорганізацію товариства.

Реєстрація учасників зборів — 17 липня 1998 р. з 9-ї години.

Учасники зборів мають подати до реєстраційної комісії документи, що засвідчують їхню особу, та сертифікат акцій або доручення на представництво.

До уваги акціонерів ВАТ «Опілля»

Повідомляємо, що 15 липня 1998 року об 11-й годині в приміщенні актового залу ВАТ «Опілля» за адресою: м. Тернопіль, вул. Білецька, 33, відбудуться загальні збори акціонерів товариства.

Порядок денний:

1. Затвердження регламенту загальних зборів ВАТ «Опілля».
2. Звіти правління про підсумки фінансово-господарської діяльності товариства за 1997 рік.
3. Звіт ревізійної комісії. Затвердження балансу підприємства.
4. Затвердження змін і доповнень до статуту (нова редакція).
5. Затвердження внутрішніх нормативних актів товариства:

а) положення про спостережну раду ВАТ «Опілля»;
б) положення про правління ВАТ «Опілля»;
в) положення про ревізійну комісію ВАТ «Опілля»;
г) положення про розподіл прибутку ВАТ «Опілля»;
д) положення про порядок створення, реорганізації і ліквідації дочірніх підприємств ВАТ «Опілля».

6. Обрання органів управління товариства:

а) обрання голови, заступників голови та членів правління;
б) обрання голови, заступника голови та членів спостережної ради;
в) обрання голови, заступника голови та членів ревізійної комісії.

7. Затвердження кошторису розподілу прибутку.
8. Про створення дочірніх підприємств.

Реєстрація акціонерів — з 8.00 до 11.00 15 липня. Для реєстрації потрібно мати паспорт, виписку з реєстру. Для представників акціонерів — доручення, засвідчене нотаріально, або печаткою ВАТ «Опілля», паспорт, виписку з реєстру.

Довідки за телефонами: (0352) 25-96-59, 25-96-57, 25-17-52, 25-97-90. Факс (0352) 25-96-58.

Організаційна комісія.

ВАТ «Волиньголовпостач»

повідомляє, що позачергові загальні збори акціонерів відбудуться 15 липня 1998 року за адресою: 263020, Україна, Волинська область, м. Луцьк, вул. С. Лазо, 7.

Порядок денний:

1. Про ануляцію викуплених в 1997 році акцій товариства.
2. Про затвердження положення про реструктуризацію ВАТ «Волиньголовпостач».
3. Про ліквідацію філій та створення дочірніх підприємств.
4. Про збільшення складу ради акціонерів до п'яти чоловік та обрання нових членів.
5. Про збільшення статутного фонду на 150,0 тис. грн. шляхом випуску нових акцій.
6. Про продаж гуртожитку ВАТ «Волиньголовпостач».

Початок зборів о 14-00. Реєстрація акціонерів з 9-00.

Телефони для довідок: 4-72-02.

Тел. факс 4-64-88; 4-84-38.

ОАО «Кодымский завод строительных материалов»

сообщает, что общее собрание акционеров состоится 5 июля 1998 г. в 12.00 по адресу: Одесская обл., г. Кодыма, з-д стройматериалов.

Повестка дня:

1. Отчет правления ОАО о результатах финансово-хозяйственной деятельности.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Утверждение устава.
4. Выборы органов управления.
5. Определение стратегии и перспектив развития, направления деятельности.

Регистрация участников собрания с 10.00 до 11.30 по тому же адресу.

При себе иметь документы, удостоверяющие личность. Представителям — доверенность на право участия в собрании.

Справки по телефону (04867) 2-13-39.

Правление ОАО.

Вниманию акционеров ОАО «Запорожский комбинат строительных материалов».

Правление сообщает, что первое собрание акционеров состоится 17 июля 1998 г. в 10 часов по адресу: г. Запорожье, ул. Северное шоссе, 69, в Красном уголке завода.

Повестка дня:

1. Отчет руководящих органов ОАО о финансово-хозяйственной деятельности за время существования общества:

а) отчет правления;
б) отчет наблюдательного совета;
в) отчет ревизионной комисии.

2. Утверждение новой редакции устава общества.
3. Утверждение внутренних нормативных документов (положение о наблюдательном совете, положение о правлении, положение о ревизионной комиссии).
4. Выборы органов управления общества.
5. Утверждение договора ОАО с регистратором —собственников именных ценных бумаг.

Регистрация участников собрания проводится 17 июля 1998 года с 8-00 до 9-30.

При себе иметь документ, подтверждающий личность.

Справки по телефону: 2-93-17, факс (06122) 2-59-34.

Правление.

Відкрите акціонерне товариство «Завод Аналог»

повідомляє своїх акціонерів, що 17 липня 1998 року в актовій залі заводу «Аналог» за адресою: м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 82 о 10-й годині відбудуться позачергові загальні збори акціонерів, реєстрація учасників зборів — з 8-ї години.

Порядок денний:

1. Затвердження договору про заставу майна ВАТ «Завод Аналог» для одержання кредиту.

Учасники зборів повинні мати при собі документи, які посвідчують їх особу, та повноваження або доручення на представництво.

Довідки за телефоном (0432) 44-60-48.

Зміни до інформації про випуск (проспект емісії) акцій акціонерного комерційного банку «Форум»

В інформації про випуск (проспект емісії) акцій акціонерного комерційного банку «Форум», яка була опублікована в газеті «Голос України» № 26 (1776) за 11 лютого 1998 р., була допущена помилка щодо термінів початку та закінчення передплати на акції банку.

У зв'язку з цим до інформації про випуск (проспект емісії) акцій акціонерного комерційного банку «Форум» вносяться зміни, а саме:

«початок передплати — 1 березня 1998 року,
закінчення передплати — 1 серпня 1998 року».

Арбітражний суд Житомирської області (262014, Житомир, вул. Мала Бердичівська, 25) порушив справи про банкрутство:

1. Справа № 4/79 «Б», малого колективного торгово-комерційного підприємства «Веселка» (Бердичів, вул. Нізгурецька,119, р/р 26009200470001 в АКБ «Україна», МФО 311067, код 13567464).
2. Справа № 5/74 «Б», колективного підприємства «Ромашка» (Бердичів, вул. Чуднівська, 55, р/р 26004200475001 в АКБ «Україна», МФО 311067, код 13567783).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Зміни до інформації про п'ятий випуск акцій Акціонерного комерційного банку «ТК Кредит»

У розділі «Дані про емісію цінних паперів» абзац третій викласти в такій редакції: «Строк передплати на акції п'ятого випуску встановлюється з 30 березня 1998 року по 1 вересня 1998 року включно за адресою: м. Київ, вул. Дмитрівська, 18/24».

23 квітня 1998 року Арбітражний суд Київської області (252033, Київ-33, вул. Жилянська, 58 «б»), за заявою Броварського виробничого управління з експлуатації та ремонту житлового фонду порушив справу № 76/106-98 про визнання банкрутом товариства з обмеженою відповідальністю «Салон-Магазин «Трикотаж» (255020, Київська обл., Бровари, б. Незалежності,2; р/р 26009202878001, МФО 321499, код 00310947 в АПБ «Україна», Бровари).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Черкаської області (Черкаси, бульвар Шевченка, 307) порушив справу № 08641 про банкрутство ЗАТ «Мічуринець» (с. Орловець Городищенського району Черкаської області; р/р 26001200110002 в АК АПБ «Україна» , МФО 354057, код ЄДРПОУ 03790630). Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Херсонської області (325000, Херсон, вул. Горького, 18) порушив справи про банкрутство:

1. № 6/156-Б, малого приватного підприємства «Хорли» (код ЗКПО — 21303851), юридична адреса: Херсонська область, Каланчацький район, с. Хорли, вул. Погранична, 6, р/р 000468502 в Каланчацькій філії АППБ «Аваль», МФО 352747;
2. № 6/152-Б, приватного підприємства «Реф-Леон» (код ЗКПО — 22741793), юридична адреса: 325000, Херсон, вул. Червоностудентська, 22-а (фактична — вул. Жовтневої Революції, 19), р/р 000644144, валютний рахунок 1070715700 у Херсонській філії АКБ «Градобанк», МФО 352145;
3. № 5/14-Б, АТЗТ страхової компанії «Контракт» (код ЗКПО — 14127129), юридична адреса: 325000, м. Херсон, вул. Комсомольська, 27, р/р 000467024 у Херсонській філії «Західінкомбанк», МФО 352327.

Письмові звернення щодо майнових вимог та умов санації необхідно подати до арбітражного суду не пізніш як через місяць з дня опублікування цього оголошення.

Правление АОЗТ «Гостиница «Мир»

извещает о проведении ежегодного общего собрания акционеров 11 июля 1998 года в 10.00 в помещении гостиницы по адресу: г. Харьков, пр. Ленина, 27 а.

Повестка дня:

1. Отчет правления и ревизионной комиссии за отчетный период.
2. Избрание наблюдательного совета общества.
3. Утверждение изменений и дополнений в учредительные документы общества.
4. Утверждение решения правления о ведении реестра акционеров регистратором.

Правление.

Дочірнє підприємство «Д. А. Київ», реєстраційний номер 23496251 від 08.06.95 р., повідомляє про зменшення статутного фонду.

МКП «Гуд Мен Инвест» объявляет о своем закрытии. Претензии принимаются в течение 2-х месяцев по телефону (044) 552-29-78.

Закрытое акционерное общество «Прогресс-Контакт» объявляет о своей ликвидации. Претензии принимаются до 20 июля 1998 года, тел.271-41-76.

Державний проектний і впроваджувальний центр організації праці «Держагропроекторгпраця» (юридична адреса: 252032, м. Київ-32, вул. Вєтрова, 23, р/р 026000204171001 в ОПЕРу банку «Україна», МФО 321574, код 00914541) повідомляє про свою ліквідацію.

Претензії від кредиторів приймаються протягом місяця.

Фото з конверта

— Смачно? Дай покуштувати!

Фото Ігоря КРАВЧЕНКА.

Риботин Коропського району Чернігівської області.

Народний календар

31 ТРАВНЯ — Федота. Якщо на дубі з'явилося листя —літо буде врожайним.

2 ЧЕРВНЯ — Талагея. Спостерігаючи цього дня за погодою, прогнозували урожай овочевих культур.

3 ЧЕРВНЯ — Олени. Висаджували пізні овочі, починали сіяти льон, бо вважалося, що вже не буде приморозків. Спостерігали, яким буде день, сонячним чи дощовим, —такою мала бути й осінь.

Прикмети червня:

- Ранковий туман у червні — на погожу днину.
- Вечірня роса лягла рано — наступний день буде сонячний.
- Якщо краплини роси висять на самісіньких кінчиках травинок чи листя, буде дощ.
- Глухий грім — на тихий дощ, голосний — на зливу.
- Якщо вітер довго віяв з одного боку, але раптово змінив напрямок — скоро задощить.
- Часті блискавиці в червні — на врожай зернових.
- Чим дрібніші краплини дощу, тим довше він їтиме.

Астрологічний прогноз

на 1 — 7 червня

ОВЕН. З понеділка по четвер можливі конфлікти з родичами і випадковими попутниками. У ці дні тижня особисті поїздки і відрядження будуть важкими. Зіткнетеся з непередбаченими трудношами, але якщо в четвер вчасно зорієнтуєтеся, то зможете не тільки утриматися на своєму місці, а й одержите позитивний результат.

ТЕЛЕЦЬ. Сили вашого противника чималі, ви ж виграєте тільки маневрами. На ваші плечі може лягти тягар відповідальності за спільні фінанси. Але якщо зумієте раціонально розподілити роботу серед співробітників, то вам залишиться тільки керувати.

БЛИЗНЯТА. Тиждень для вас дуже перспективний і водночас ризикований. Якщо не злякаєтеся труднощів, то до кінця тижня ваша перспектива стане яснішою. Партнер або відповідальна особа подадуть надію і допоможуть здійснити ваші плани.

РАК. Боротиметеся з небаченими перешкодами чи ворогами. Проте маєте всі шанси, щоб звільнитися від важких зобов'язань. Ви схильні боятися того, чого немає насправді. Як тільки зрозумієте це, відразу зможете досягти успіху.

ЛЕВ. З понеділка по середу загостриться конфлікт у групі, з друзями, дітьми. Вас можуть втягти в небезпечну операцію, пов'язану з великими грошима. Вам захочеться змінити своє нинішнє становище в колективі. У результаті можете стати лідером у старій групі або потрапити в нову і там задавати тон.

ДІВА. Цей тиждень потрібно присвятити питанням звільнення, відновлення і реорганізації. Доведеться приділити багато сил і часу домашнім справам. Понеділок може стати початком бойових дій на сімейному фронті. Однак усе погане швидко закінчиться.

ТЕРЕЗИ. Те, що ви з таким натхненням запланували, доведеться відмінити або істотно змінити. Сторонні люди, несподівані обставини і неоформлені документи заважатимуть. Через розбіжності в думках може виникнути серйозний конфлікт.

СКОРПІОН. Спочатку зіткнетеся з грошовими труднощами. Партнер може «підставити» вас. Можлива робота з великими затратами фізичних сил. Але в результаті в житті з'явиться щось нове, що буквально оживить вас.

СТРІЛЕЦЬ. Цього тижня ви або відійдете від усіх, або вступите в конфронтацію з тими, з ким тісно спілкуєтеся. Непорозуміння можуть зіпсувати стосунки в шлюбі, але щасливий поворот подій, добра звістка — і все відновиться.

КОЗЕРІГ. З понеділка до середи будете лаяти керівництво, колег чи підлеглих. Не складайте жорстких планів. Під час користування гострими предметами будьте уважні. Ваш організм потребує істотного очищення, гарного відпочинку й сну. Понеділок — день загострення хронічних захворювань.

ВОДОЛІЙ. Схоже, ви схильні до того, щоб розірвати непотрібний зв'язок. Можливо, через любовну історію погіршаться відносини з близькими друзями. Дружба з потрібною людиною може обірватися. У четвер можливе примирення з давнім партнером або початок нової сторінки в житті. Гарний час для відпустки.

РИБИ. Тиждень характерний фізичною активністю, яку в основному спрямуєте на свій будинок і на спробу локалізувати старий конфлікт. У перші дні доведеться піти на повідку в партнера. Перелом станеться в четвер, але не сидіть склавши руки. Можливо, подолаєте складний період і звільнитеся від якихось обов'язків.

Навіть лелеки звили тут гніздо...

Оздоровниці

Миргородське відділення АТ «Укрпрофоздоровниця» має чотири санаторії — «Хорол», «Полтава», «Миргород» і «Березовий гай». Одночасно вони можуть прийняти 3 тисячі відпочиваючих.

— Наші санаторії завжди заповнені, — розповідає заступник директора Юрій Поліщук, — бо ми намагаємось вести розумну цінову політику. Так, путівка для дорослого на 24 дні коштує 660 гривень, для дитини —450.

Миргородські санаторії відомі цілющою мінеральною водою, подібної до якої в Україні немає ніде. Нею успішно лікують захворювання шлунка, печінки, жовчного міхура, кишечника. Приваблюють сюди відпочиваючих помірний клімат, мальовничі річки та ліс, сучасна курортна інфраструктура. До їхніх послуг новітній діагностичний центр, висококваліфіковані лікарі. Є водолікарня, де застосовують різні ванни і душі, підводні масажі, грязелікарня, спортивні майданчики, човнова станція тощо.

Харчування — різноманітне, на основі екологічно чистих місцевих продуктів. Усі дорослі й малі пацієнти проживають у затишних, з усіма вигодами кімнатах на двох осіб. На території курорту є Палац культури, де щотижня виступають зірки української естради, а над мальовничим Хоролом височить діючий православний храм.

«Березовий гай» — санаторій матері й дитини, тут постійно відпочивають і набираються сил одночасно понад 600 хлопчиків і дівчаток.

Біля парадного входу на високій щоглі звили гніздо лелеки. За народним повір'ям, вони приносять у дім щастя і дітей. І як лелеки, що через рік повернуться сюди, так і люди: хто хоч раз побував у Миргороді, неодмінно приїде на курорт знову — по здоров'я і відпочинок.

А зробити це досить просто: поїздом або автобусом приїхати до Миргорода.

Телефони: 5-52-69, 5-21-25.

Путівки можна придбати і на місці.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

У кожної покришки своє місце

А я роблю так

Ви помічали, що покришки від каструль часто стають «зайвими» на кухні? У моєї дружини такої проблеми немає. А все тому, що я зробив нехитре пристосування для зберігання покришок. Чотири дерев'яні скоби закріпив на внутрішньому боці дверцят кухонної шафи. Кожну скобу, яка складається з двох брусків, прикріпив до дверцят двома шурупами. Прив'язку скоб можна регулювати за розмірами покришок. Зробіть так, як я, і ваша дружина буде вам вдячна.

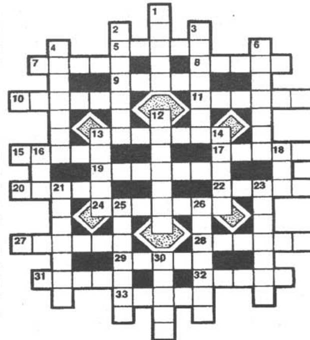
Микита СТРЄЛКОВ.

Дніпропетровськ.

КРОСВОРД

По горизонталі: 5. Вихованець Київської академії, історик і поет, багато зробив для книговидавництва в Росії. 7. Жанр молдавського і румунського музичного фольклору. 8. 21-й президент США. 9. Легендарний козацький полковник, сподвижник Б. Хмельницького. 10. Вихователь Нерона, котрий за наказом свого вихованця наклав на себе руки. 11. Корсари. 13. Людина, яка не знає своєї історії. 15. Природне явище. 17. Риба сімейства окуневих. 19. Видавництво. 20. Притока Сіверського Дінця. 22. Смичковий музичний інструмент. 24. Складова частина крохмалю. 27. Загострена палиця, якою стародавні греки підганяли запряжених биків, штрикаючи їх під хвіст. 28. Відома в Україні «солодка» фірма. 29. Хан Великої Орди, який ходив на Москву. 31. Страшна, невситима сила, яка вимагає людських жертв. 32. Колишня назва столиці Хорватії Загреба. 33. Частина бухгалтерського балансу.

По вертикалі: 1. Місто з'їздів князів Київської Русі. 2. Набій. 3. Майстерний стрілець. 4. Горно. 6. Книга чотиривіршів О. Хайяма. 12. Інструмент археолога. 13. Знахарка в повісті О. Кобилянської «У неділю рано зілля копала...» 14. Рослина з м'якими пагонами, які не дерев'яніють. 16. Місце, з якого Бог вигнав Адама та Єву. 18. Село у киргизів. 21. Композитор з України, диригент придворної капели в Петербурзі. 23. Всесвітньо відомий скрипаль, одесит. 25. Шапка на хутрі з широкими навушниками. 26. Підрозділ прикордонників. 30. «Глава» бджолиного рою.

Відповіді до кросворда, надрукованого 16 травня

По горизонталі: 1. Протестантизм. 7. Скляренко. 9. Шпат. 10. Слон. 11. «Манас». 14. Ікона. 15. Койот. 16. Реквізити. 19. Остер. 20. Кредо. 21. Тіара. 24. Рака. 26. Скит. 27. Архипенко. 28. Метагалактика.

По вертикалі: 1. Плюшкін. 2. Такт. 3. «Стяуа». 4. Арена. 5. Текс. 6. Магніти. 7. Самокритика. 8. Олійниченко. 11. Манкурт. 12. Намітка. 13. Скрипка. 17. Нотрдам. 18. Фортуна. 22. Ірина. 23. Рієка. 25. Арка. 26. Скат.

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заступник головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс—224-72-54; ВІДДІЛ РЕКЛАМИ — 441-89-34, 441-89-44; телефакс—449-85-62.

E-mail: sekret@golos.relc.com

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 235406.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311101.

1 3 4 5 6 7 8 9 0